

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XII Nr. 3080

4 pagini
20 baniDuminică
29 august 1954

IN NUMĂRUL DE AZI

- EUSEBIU CAMILAR: Despre zestrea clădită (pag. 2-a)
- ALFRED HOFFMAN: Reprezentanții Operei Române de Stat din Cluj (pag. 2-a)
- N. UNGUREANU: Notă — Un poem de valoare (pag. 2-a)
- B. F. BRATCENKO: Sărbătoarea muncitorilor sovietici (pag. 3-a)
- Dr. E. STRIG: Răscălașul național din Slovacia — o etapă importantă în lupta pentru eliberarea Cehoslovaciei (pag. 3-a)

- Telegramme primite cu prilejul zilei de 23 August (pag. 3-a)
- Impresii unor oaspeți francezi despre țara noastră (pag. 3-a)
- Franța în fața unei alternative. (Articol apărut în ziarul „Pravda”) (pag. 4-a)
- Guvernul R. P. Polone propune guvernului francez încheierea unui tratat de alianță și asistență mutuală — Nota guvernului R. P. Polone adresată guvernului francez (pag. 4-a)

Să consolidăm și să lărgim succesele obținute în cinstea lui 23 August

În Capitală, în Orașul Stalin, la Petroșani, în toate orașele țării, sute și sute de mii de oameni au muncit în dimineața zilei de 23 August, raportând cu mândrie succesele dobândite în cadrul întrecerii socialiste.

Demne de laudă sînt realizările obținute în etapa întrecerii socialiste încheiată la 23 August. Cele mai multe colective de muncă și-au îndeplinit și depășit angajamentele luate întrecându-se cu procentele însemnate sarcinile de plan. Textilistii de la uzinele „7 Noiembrie” din București au dat peste plan în cinstea marelui sărbătorii 42.765 mp. țesături, au introdus în fabricație 36 modele noi; la Oradea colectivul fabricii „Solidaritatea” a produs din economii 6.630 perechi de pantofi; minerii din bazinul carbonifer moldovan au dat peste plan 788 tone cărbune în loc de 400 cit se angajaseră. Aceste date grăitoare la care se pot adăuga numeroase altele dovedesc cu prisosință munca plină de avânt patriotic a celor ce muncesc, roadele străduințelor lor puse în slujba înfloririi patriei.

O etapă a întrecerii socialiste s-a încheiat. În multe întreprinderi din țară oamenii muncii continuă cu avânt întrecerea socialistă, conștienți fiind de importanța acestei metode permanente de muncă în îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan.

Învățămintele ce se desprind din felul în care s-a desfășurat întrecerea în cinstea zilei de 23 August trebuie folosite din plin pentru ca succesele obținute să fie consolidate și lărgite, pentru ca noi victorii în muncă să se adăurească celor de până acum.

Analizînd cu seriozitate realizările și lipsurile semnalate în etapa întrecerii de pînă la 23 August, colectivele de muncă au datorat să dea un nou avînt întrecerii socialiste, să lupte pentru a obține izbînzii și mai însemnate în cadrul acesteia. Faptul că angajamentele luate în întrecere sînt, în majoritatea cazurilor pentru întregul an, creează condiții favorabile pentru asigurarea continuității întrecerii, pentru trecerea imediată la noua etapă a ei.

Nu este însă suficient numai ca întrecerea socialistă să continue. Ea trebuie să se desfășoare în condiții din ce în ce mai bune, folosindu-se în acest scop experiența acumulată în cadrul etapei precedente.

Este vorba în primul rînd de combaterea formalismului care s-a cuibărit în unele întreprinderi în ce privește organizarea întrecerii socialiste. O întrecere formală, lipsită de conținut nu numai că nu aduce nici o contribuție la îndeplinirea sarcinilor care stau în fața unităților respective, dar demobilizează colectivul de muncă, îl duce la autolichidare, îl răpește stimulul de a-și îmbunătăți continuu activitatea. Din păcate, unele conduceri de întreprinderi, unele organe sindicale, au dovedit că nu înțeleg sensul profund, importanța politică a întrecerii socialiste, mîrginindu-se a se ocupa doar de aspectul ei formal, de suprafață.

Aspectele prin care se manifestă formalismul în întrecere sînt dintre cele mai variate. Astfel, în unele întreprinderi întrecerea nu este legată de obiective importante ale industriei noastre socialiste, nu se ține seama de condițiile specifice ale fiecărei întreprinderi, de lipsurile care se cer înlăturare. La fabrica de încălțăminte „Flacăra Roșie”, de exemplu, în cadrul etapei întrecerii pentru 23 August, îmbunătățirea calității produselor nu a figurat ca un obiectiv principal al întrecerii, deși este știut faptul că activitatea colectivului de muncă lasă de dorit din acest punct de vedere. În ase-

menea condiții era de așteptat ca rezultatele întrecerii să nu fie dintre cele mai bune. Formalism în ce privește organizarea întrecerii socialiste s-a manifestat și la uzinele „Vasile Roaită” unde nu s-a ținut seama în suficientă măsură de propunerile juste făcute de muncitori, iar aplicarea metodelor avansate de lucru s-a făcut birocratic, fără să se cunoască în amănunt în ce constau aceste metode. La uzinele „Tudor Vladimirescu” angajamentele luate de colectivul de muncă nu au fost urmărite cu continuitate. În alte întreprinderi, ca de pildă la filatura „Dacia” tehnicienii nu au fost antrenati suficient în întrecerea socialistă, ceea ce a lipsit pe muncitori de sprijinul efectiv pe care l-ar fi putut primi din partea acestora.

Iată o seamă de lipsuri ivite în desfășurarea întrecerii, lipsuri care trebuie să facă obiectul unei atențe analize din partea colectivelor întreprinderilor citate ca și a altora unde s-au manifestat deficiențe asemănătoare. În aceste unități trebuie luate măsuri urgente pentru a face ca întrecerea socialistă să devină într-adevăr o armă eficientă în lupta pentru sporirea producției și productivității muncii, reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității produselor.

Ne aflăm în trimestrul III al anului, trimestru hotărîtor pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan. Fiecare zi trebuie folosită din plin pentru continuă dezvoltare a producției industriale, pentru realizarea sarcinilor planului la toți indicii. Prin cit mai buna utilizare a rezervei interne ale întreprinderilor, prin extinderea metodelor de muncă înaintate, conducerea întreprinderilor, colectivele de muncă pot și trebuie să aducă o contribuție de preț la sporirea productivității în fiecare sector de muncă, la reducerea sistematică a prețului de cost, factori însemnați în lupta pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Apropierea Congresului partidului mobilizează puternic pe cei ce muncesc în lupta pentru îndeplinirea și mai departe a sarcinilor ce le revin, le întărește hotărîrea de a contribui cu toate posibilitățile de care dispun la succesul construcției noastre pașnice. Minerul Iuliu Haidu, distins recent cu titlul de Erou al Muncii Socialiste, care lucrează acum în contul anului 1957, s-a angajat ca împreună cu grupa sa să lucreze pînă la 1 octombrie în contul anului 1958. Asemenea angajamente ilustrează hotărîrea oamenilor muncii din țara noastră de a duce și mai departe succesele obținute pînă în prezent, de a le consolida și lărgi.

La rîndul lor, oamenii muncii de pe ogoare, însușiți de mărețele perspective deschise agriculturii noastre de Proiectul C.C. al P.M.R. de Directive ale Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani sînt hotărîți să continue cu avînt sporit întrecerea pentru terminarea în bune condiții a campaniei agricole de vară, pentru pregătirea muncilor de toamnă. În felul acesta ei își aduc contribuția la asigurarea unor recolte bogate, la ridicarea nivelului lor de trai, la îmbunătățirea continuă a aprovizionării populației și a industriei cu materii prime.

Mîndri de realizările obținute în etapa întrecerii de curînd terminată, muncitorii, inginerii și tehnicienii din fabrici și uzine, din mine și de pe șantiere de construcție, oamenii muncii de pe ogoare, sînt decisi să dea un nou avînt întrecerii socialiste, să lupte pentru lichidarea lipsurilor care mai persistă în munca lor, contribuind astfel la dezvoltarea economică a țării, la ridicarea nivelului de trai al poporului.

Continuînd întrecerea socialistă

Oamenii muncii din întreprinderile industriale ușoare continuă să desfășoare cu avînt sporit întrecerea socialistă pentru a dezvolta succesele obținute pînă acum. În zilele care au urmat marii sărbători a eliberării, numeroase întreprinderi și-au realizat înaintea termen planului de producție pe luna august, livrînd peste plan însemnate cantități de produse. Astfel, pînă la 27 august, 33 de întreprinderi din sectorul bumbac, lînă și mătase, articole casnice și sticlărie, pielărie și cauciuc și-au îndeplinit planul lunar de producție. Uzinele textile „7 Noiembrie” din Capitală, de pildă, care și-au realizat planul lunar încă de la 19 august, au livrat peste plan de la această dată pînă la marș sărbătorii, 11.100 kg. de fire și țesături de m.p. de țesături. Realizări frumoase au obținut și muncitorii și tehnicienii de la întreprinderile „Tăbăcorii Reunite”. Ei au trimis spre desfacere, peste angajamentele luate, 4.000 m. țesături și peste 1.100 m. de cîrpă republicană, iar muncitorii de la fabrica „Libertatea”-Sibiu au livrat în plus față de angajamentele luate 3000 m. de stofă pentru costume și 1.300 m. de țesături din articole „Baikali”. (Agerpres)

Vizitele membrilor delegației sovietice

În cursul zilei de vineri, N. M. Șvonnik, conducătorul delegației Uniunii Sovietice aflat în țara noastră cu prilejul zilei de 23 August, G. I. Rud și generalul colonel F. I. Golikov, membri ai delegației, au vizitat orașul și portul Constanța.

Delegația sovietică a fost însoțită de tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Al. Moghioros, St.

Moraru, C. Popescu, precum și de ambasadorul Uniunii Sovietice în R.P.R., L. G. Melnikov.

Oaspeții au vizitat diferite întreprinderi industriale, instituții social-culturale și case de odihnă.

Oaspeții au vizitat de asemenea o stațiune experimentală agricolă. (Agerpres)

Construcții pentru muncitorii din agricultură

În gospodăriile agricole de stat și în stațiunile de mașini și tractoare din regiunea Iași au fost terminate noi construcții de locuințe pentru muncitori, cantine, pavilioane administrative și altele.

Muncitorii de la S.M.T. Vaslui, de pildă, au primit în folosință, cu câteva zile înainte de 23 August, 4 noi apartamente, o cantină și o remiză pentru 10 motoare. La S.M.T. Tg. Frumos s-au terminat de asemenea, un atelier mecanic, o remiză pentru 23 de tractoare, o cantină și 4 apartamente pentru muncitori. Construcții asemănătoare s-au executat și la S.M.T.-urile din Podu Iloaiei, Frumusea, Vlădeni, Holboacă și altele.

Realizări de seamă în acest domeniu au obținut și gospodăriile agricole de stat din regiune. La gospodăria de stat din Laza, de exemplu, a fost terminată construcția unui grup social, iar la gospodăria de stat din Moara Grecilor s-au construit un grup social și 4 apartamente pentru muncitori. Construcții noi au fost executate și la gospodăria de stat din comuna Broșteni și altele.

A început însămînțatul rapiței

ORADEA (de la corespondentul nostru). — Terminînd cu succes muncile de teren, numeroși țărani muncitori din cuprinsul raionului Oradea au început zilele acestea pregătirile pentru noua lățărie a campaniei însămînțării de toamnă.

Paralel cu repararea uneltelor necesare însămînțării și a celorlalte munci pregătitoare, în comunele Sălărd, Osorheiu și Nojorid numeroși țărani muncitori au și început însămînțarea rapiței de toamnă. Pînă la 25 august în cuprinsul raionului au fost însămînțate peste 100 de ha. cu rapiță.

Primii care au început aceste munci au fost țărani muncitori cu gospodării individuale Traian Ocut, Alexandru Ciortin, Mihai Bărdăș din comuna Nojorid.

Pregătiri pentru anul școlar

În vederea bunei desfășurări a noului an școlar, Ministerul Învățămîntului a editat 244 titluri de manuale într-un tiraj de 9.070.000 de exemplare.

„Valoarea materialului didactic pus la dispoziția școlilor pentru anul de învățămînt se ridică la 26 milioane lei.”

De asemenea, Învățămîntul superior a fost asigurat cu aproximativ 500 de programe pentru disciplinele de învățămînt. În trimestrele I și II din anul universitar trecut au apărut 26 de manuale originale și traduceri și 131 titluri de cursuri tipografiate. Pînă la 1 octombrie vor mai apărea încă 25 de manuale și 96 de cursuri.

Pregătirile în vederea deschiderii noului an școlar constituie o preocupare de căpetenie pentru conducerea școlilor elementare din raionul Balș, regiunea Călărași.

Pînă acum au fost reparate, vîruite și curățite 77 de școli elementare. De asemenea, mobilierul școlilor a fost reparat și completat. Zilele trecute, învățătorii și profesorii din raionul Balș au terminat recensămîntul copiilor de vîrstă școlară, iar acum se preocupă de asigurarea materialului didactic și a echipamentelor necesare școlilor.

Nu există colț de țară în care munca creatoare a oamenilor muncii să nu roadească. Preluîndu-și apar în oale noi înălțături care fac viața mai bună în orașele și satele patriei noastre.

Scrisorile sosite la redacția ziarului nostru redau fapte din viața oamenilor, înălțări de pe întreg cuprinsul țării.

A sosit vasul cultural în Deltă

Era pe-nserat. Din curți se ridica fumul vestind că gospodiniile pregătesc cina. Cîțiva băiețanți ce se jucau pe mal au zărit un vapor apropiindu-se liniștit.

De pe covor, difuzoarele transmiteau muzică. Era vasul cultural SRT 2, venit în vizită la pescarii din comuna Tatanir, în plină Deltă.

Nu după multă vreme, bătrînii și tinerii pescari, împreună cu femeile și copiii lor, urcau scheia înaltă a vasului. Ajunși sus, ei au vizitat sala de lectură, cabinele, primind cu bunăvoință lămuririle cerute. De acolo, oaspeții au fost îndrumați spre sala de cinematograf, unde au asistat la rulare a două filme documentare, „Pe șantierul Moscovei” și „Vîntoarea de balene”. Spectatorii au avut o seară plăcută.

A doua zi, pe bord au fost mai mulți oameni decît în prima seară. Așteptau în sală începerea spectacolului de teatru. O formație artistică a prezentat un frumos program de estradă.

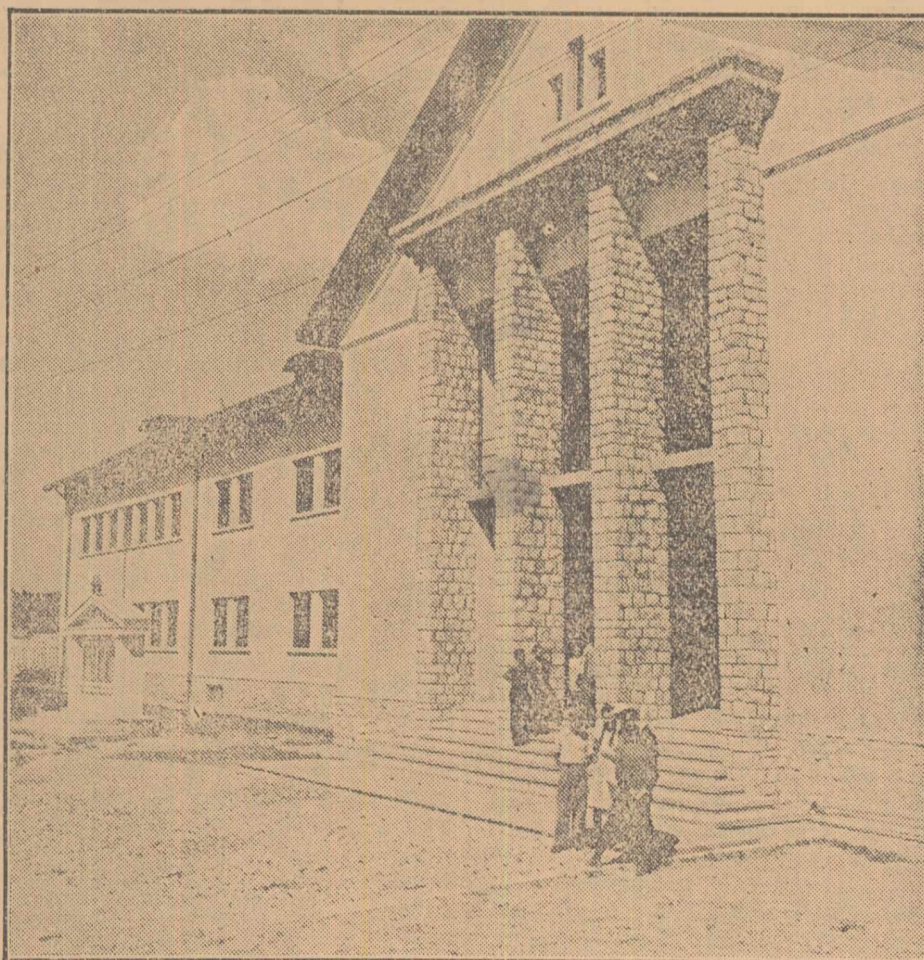
Ropote de aplauze au răspălit pe actorii amatori.

Pescarul Grigore Calistrat, țărănuc muncitor Galina Carpov și alții s-au apropiat de colectivul artistic pentru a le exprima mulțumiri.

— Vă rog să mai veniți pe la noi la Tatanir — a spus Galina Carpov. Cîntecele și jocurile dvs. ne-au mers drept la inimă.

A treia zi vasul a pornit mai departe — scrie tov. Dumitru Pascu — aducînd și în

CLUBUL MUNCITORILOR DIN COMĂNEȘTI



Cît de plăcut este să știi că după orele de muncă poți merge la club, să joci o partidă de șah, să citești o carte sau să asculți muzica transmisă pe calea undelor. Oamenii muncii din țara noastră își pot petrece astfel timpul liber în numeroase cluburi, biblioteci, parcuri și cinematografe pe care le au la dispoziție. Prin grija partidului și guvernului numărul instituțiilor de cultură din țara noastră se mărește an de an.

În clișeu: Un aspect al noului club din Comănești, regiunea Bacău.

Foto: AGERPRES

La strungurile carusel

Pe strungarii Nicolae Zisu și Marin Florea sînt în primele rînduri ale manifestanților, în Piața Stalin, demonstrînd pentru marea sărbătoare.

Alături de alți oameni ai muncii ei pășeau în coloanele frunzișilor de la uzinele „23 August”. Dreptul de a fi printre cei din frunte l-au câștigat în lupta cu timpul și cu țările străine lucrînd la marea strung carusel de 6000 milimetri.

În hala vastă a secției mecanice grea, în jurul strungurilor carusel domiește todeaua un focănt deosebit. La aceste mașini puternice oamenii modelează piese de zece de tone pentru tot felul de mașini și utilaje.

Nicolae Zisu și Marin Florea sînt printre meșterii care știu să zărească puterea mașinii și să o facă să se întrecă cu timpul.

Pe rotorul strungului carusel sînt fixate niște piese mari pentru oalele de turnat metalice necesare oțelărilor de la Hunedoara. Cuțitul tale scrișcînd oțelul tare sub privirea

atențe al pricepuților meșteri. Comanda aceasta este egală de oțelul care prin luna octombrie, strungarii s-au angajat să o dăgale mai înainte cu o lună în secția mecanică bălăia cu timpul se desfășoară zi de zi.

În seara de 21 august strungarii de la marea strung carusel și numeroși alți muncitori din secție au terminat planul lunar pe august. Dimineața zilei de 24 august l-a găsit tot la post dînd aceiași spor harnicilor mașinilor. În primele zile de după marea sărbătoare, Nicolae Zisu și Marin Florea au obținut depășiri de normă de peste 130 la sută. Ei lucrează în contul lunii septembrie. Printre muncitorii fruntași se numără și strungarii Florea Daroș și Andrei Gheorghe care realizează cîte două-trei norme zilnice. Cele mai însemnate depășiri le obține însă tînărul Nicolae Grecu de la strungurile carusel micel.

Ei execută în ele pentru roți vagoane și dă zilnic cîte patru norme pe schimb.

Din resurse locale

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). Colectivul Întreprinderii Industriale de Interes Local „Vasile Roaită” din Cîmpulung, raionul Muscel obține succese însemnate în muncă. În ultimul timp întreprinderea a furnizat peste sarcinile de plan cantitatea de 500 tone piatră de calcar și 21 tone cărbune.

Prin aplicarea metodelor de muncă Duvanov, colectivul fabricii de cărămidă a produs peste plan 50.000 cărămizi mici pentru sobe. Din materiale recuperate s-au confecționat și livrat însemnate cantități de bunuri de larg consum. Privire acestora sînt acurii pentru somiere, clești și cilige, precum și însemnate cantități de coșulețe pentru hîrle, fărșeci pentru coșule, plute pentru capete de osii, truse pentru surubelnițe, etc.

În fruntea întrecerii socialiste s-au situat muncitorii Petre Șerbanescu, Ernest Horat, Gheorghe Danclu, Nicolae Miha, strungarul Traian Cîrnaru și alții care și-au depășit cu 35-50 la sută sarcinile ce le reveneau din planul de producție.

Construcții ai hidrocentralei „V. I. Lenin” în concediu

Peste 800 de constructori ai hidrocentralei „V. I. Lenin” de la Bicaz își petrec anul acesta concediul de odihnă la Vasile Roaită, Mamaia, Techirgolea, Sinaia, Predeal, Sovata, Govora, Călimănești, Băile Herculane și Borsec. Printre cei peste 650 de constructori care au fost pînă acum în aceste stațiuni balneo-climaterice se află fruntașii în întrecerea socialistă Ștefan Ivaciuc, șeful de echipă Enache Barăraș, Inovatorul Panteimon Anoaica și inginerul Dragoș Bîlcu, laureat al Premiului de Stat.

De asemenea, peste 150 de copii ai constructorilor și-au petrecut o vacanță plăcută la mare, în bătaia de Eforie, (Agerpres)

O nouă stațiune balneo-climaterică

De curînd a fost terminată la Monteoru, raionul Buzău, amenajarea băilor pentru tratarea bolilor reumatice. Printre lucrările executate sînt: construirea a 10 cabine cu căi emaliate pentru băile calde, instalații pentru încălzirea apei sărate, amenajarea unui bazin pentru băi reci, a unei plaje, etc. În prezent, se amenajează un hotel cu 100 de locuri pentru oamenii muncii care vin să-și îngrijesc sănătatea.

Pînă acum, în noua stațiune balneo-climaterică au urmat tratamentul numeroși oameni ai muncii din regiunea Ploiești. (Agerpres)

„Almanahul turistic”

În cursul lunii septembrie va apărea „Almanahul turistic”. Volumul cuprinde aproape 300 fotografii și planșe în culori, care popularizează frumusețea și bogățiile noastre. Almanahul conține articole științifice, meteorologice, geografice și altele. De asemenea în volum se mai pot citi materiale de popularizare a traseelor turistice din munții noștri. Materialele literare sînt semnate de scriitori cunoscuți.

Un loc de cinste în coloanele volumului îl ocupă articolele despre experiența sovietică în privința organizării taberelor de munte, precum și materiale de îndrumare și educare turistică.

Almanahul mai cuprinde și sfaturi pentru turiști precum și indicații de toate cabanele din țară.

Spicuri din scrisorile corespondenților voluntari

alte comune, așezate pe malul Dunării, votează și bucurie.

Versuri despre o școală nouă

Bate vîntu-n dungă frunza,
Freamătă comuna Chiuza
Flîndă s-a vestit de-aseară
Adunare populară.

Cu aceste versuri începe poezia scrisă de țărani muncitori Valeriu Miron. Autorul lor nu este poet de profesie și nici nu scrie la o vîrstă cînd de obicei încep a fi scrise poeziile. Totuși el nu s-a putut opri să nu aștearnă în versuri elanul cu care a început în comuna sa, construcția școlii. Pentru că îl vezi pe președintele comitetului executiv al statului popular cum vorbește la adunarea comunală pentru stabilirea autolupului, așa cum îl descrie poetul:

Să zidim o școală nouă
Că-n cea veche știți că plouă
Și chiar dacă n-ar ploua
Ar putea rămîne așa?
Mică, tristă, aplecată
Și tare întunecată
Cu copiii-nghesuți
Vă convine, dragi părinți?

Răspunsul se poate afla din cele ce urmează: însușirea cu care țărani muncitori din comună își aduc contribuția la ridicarea școlii.

Și din ziua următoare
Hai la lucru, frățioare
Hai-aici clopotea lemnarilor
Dincolo zorește fierarilor.
Lucrul merge, nu-nceaează
Școala noastră-naltea

— scrie tov. Dumitru Pascu — aducînd și în

Iar în septembrie, școlarii din Chiuza vor învia în local nou. Atunci s-ar putea ca tov. Valeriu Miron să ne trimită alte versuri despre elevii care învață în școala nouă.

Pe locul unde a fost atelierul exploatarelei Rhener

E ora zece dimineața. Muncitorii fabricii de tricotaie din Agnita sînt în pauză. Într-un colț se află un grup de fete vesele. Ele își leu rămas bun de la o tovarășă care pleacă în concediu.

— Să ne sorii, Erna, Să ne trimiți „veder”!

— Am să scriu, le răspunde frunza în întrecerea socialistă Erna Herman.

Fetele s-au îndreptat spre parcul din spatele întreprinderii. Este un loc frumos pe care muncitorii îl vizitează ori de cîte ori au prilejul.

Cu aproape un deceniu în urmă, pe locul aceste întreprinderi era un atelier al exploatarelei M'hal Rhener.

Din fostul atelier de tricotaie s-a ridicat azi o întreprindere înfloritoare. Multe femei, care în trecut nu puteau să speră la un alt lucru decît la un post de măturătoare, cum sînt Marlana Herman, Ana Roman, Maria Buzan, Florentina Cloșca și altele s-au calificat. Dar odată cu dezvoltarea întreprinderii s-a făcut tot mai simțită grija pentru om. În fabrică se găsește azi un punct medical, creșă, cîmă de zi, club, bibliotecă, iar în curînd va fi dat în folosință o baie, Corul, echipa de dansuri, formația artistică, fac ultimele pregătiri pentru manifestarea prilejului de deschidere noului cămin cultural din oraș. Echipa sportivă a întreprinderii este frunzaș pe raion.

Pauza se apropie de sfîrșit. Grupuri de femei și bărbai se îndreaptă spre locurile de muncă. Ei vor munci cu entuziasm — scrie în încheiere tov. Marin Brînzoi — obținînd noi succese.

Filmul înfloririi unei comune

„Căldărași este o comună veche, așezată la marginea Bărăganului” — așa își începe scrierile scriitorul Radu Silvestru. Oamenii harnici și buni gospodari, căldărașenii au îndurat din greu vremea de restriște, în trecut viața lor era tot așa de grea ca a celorlalți țărani muncitori din țara noastră.

Astăzi, viața nouă înmugurește în fiecare colț al comunei, iată o mică situație grăitoare prin faptele ce le consemnează: 1947 — S-a construit un dispensar medical, înzestrat cu aparatură necesară, care oferă țăranelor muncitori asistență sanitară.

1948 — A fost inaugurat un cămin cultural unde se poate juca șah, se poate viziona un film sau citi o carte.

1949 — 36 familii de țărani muncitori s-au unit de bunăvoie în gospodăria colectivă „1907”. Colectiviiști și-au îmbunătățit înecet nivel de viață. Roade bogate au scris de atunci în fiecare an. Cel mai mult și-au ridicat casa noi. Azi, numărul colectivităților a crescut de cîteva ori.

1950 — Vestele electricității comunei este primită cu entuziasm. Pe uliți și în multe case opălele sînt înlocuite cu becuri.

1951 — Comuna a fost rad'ificată. Mai multe sute de familii își deschid difuzoarele care le aduc veșturi noi sau muzică distractivă.

1952 — Comuna are o casă de naștere.

1953 — La sfîrșitul acestui an s-a realizat un plan vechi al căldărașenilor: s-a construit și pus în funcțiune o moară.

1954 — Nu de mult a început construcția unui nou cămin cultural.

Iată numai cîteva din realizările obținute la capătul unui deceniu într-o comună la fel ca și multe altele din țara noastră.

F. BRATU

Despre zestrea clasicismului

Eusebiu Camilar

Numai în zecile anilor de istorie, poporul nostru și-a recăpătat zestrea culturii clasice, aproape în întregime. Vestii soritori au fost scoși de sub corburi uitării unde-ă aruncase nepăsarea „răilor și fâșierilor”.

Ne aducem aminte cu tristețe, că Mihai Eminescu nu era cunoscut în satul lui de naștere; nu cu prea mulți ani în urmă, mergeam pe-un drumecag către Ipotești; era zi de lăună; bătrâni arbori păreau uniși păștori în colțoace de promoroacă pe zarea înnoșită de puhoarele unui asfințit prelung. În vale, se așezau cimitirul, biserica bătrână și casa unde se născuse cel mai mare poet al nostru. Se auzea un dangăit de clopot, amintind tristețea eminescienă și vecerile. Cu tulburare mare m-am descoperit în fața amurgului; m-am descoperit în fața naturii ipoteștene, în fața pământului care a generat după eforturi de secole sinteza genialității unui popor. În timp ce ascultam toaca, amintind „Molencolici” Nemuritorului, s-au apropiat de mine câțiva băieți; erau încotoșmănați în sumălece; aveau vârsta între 10-15 ani. Cum m-am întrebat dacă îl cunosc pe Eminescu, toți au ridicat din umeri.

— Eminescu? Ce cine o fi acela? Ar fi bine, poate să-l întreb pe bătrânul ce tocmai se apropie. Din nou, umeri s-au ridicat a nedumerire: Cine o fi fiind omul despre care întreb? Conștarea mea n-a avut margini. M-am mișnat gîndul că, nimeni nu-i profet în satul lui!... și astfel am coborât culmea, către căsuța unde a văzut soarele fînti, Mihai, superbul și staturatul... Dinăuntru s-auzeau glasuri de copii și am înțeles că vechia locuință a Eminovilor era local de școală. Nu mai stăruiesc, repetind că din zădărele elevi întrebai despre Eminescu, pe jumătate au ridicat din umeri.

După câteva zile, la cimitirul Belu, în fața monumentului acoperit cu flori, stătea lumina peste lume. Era noaptea aproape, cînd o femeie a întrebat cînd numele lui Eminescu de pe cruce:

— Cînd a domnit acest Mihai Eminescu?

M-am întors și am rămas ulmit, în fața necunoașterii și naivității; întrebarea o pusesse o femeie simplă, pe semne lucrătoare; a stăruit:

— Vreți să-mi spuneți cînd a domnit?

M-am ridicat ochii la văduhul împedat, răsărind lăcușul de seară; pîlpăia ca un joc al nemărginirii; apoi mi-am lăsat ochii în jos și am spus mie mie cine era Eminescu; după aceea i-am mulțumit pentru întrebare; i-am învederat că Mihai Eminescu „a domnit”, „domnește” și va „domni”, cît vor exista pe lume ochi să admire, înimă să simtă, cuvinte să exprime; și iar m-am ridicat ochii către lăcușul de seară; apoi m-am gîndit: „Eminescu va domni cît lăcușul; generații i-l au acoperit arta, cum n-ai acoperi stelele; dar cum nouă se dă, cum s-au spus pînlr-o expresie, se poate caracteriza un om pe care să nu-l uieți nîc în a-dîncul somnului.

Dar relipărea clasicii o deosebit fenomen pentru întregul nostru popor muncitor. Cartea, această plină a sufletului, a pătruns pînă în cele mai adînci straturi populare; poezia lui Eminescu și-a căpătat adevărată preluare abia în zilele noastre. „Dece nu-mi vii” sau „Pe îngă plopil fără soț”,

Poeziile lui Eminescu au fost de atunci relipărite în tinaje de necrezut; i s-au multiplicat fotografiile; s-au ținut conferințe în toate întinderile țării; toate mijloacele cu putință s-au folosit pentru ca opera Nemuritorului s-a ajungă pînă și sub raza ultimei lămpi a bordeiului din pădure. Dar acțiunea de popularizare a marilor noștri clasici nu s-a limitat la Eminescu; amintim de Caragiale, și de Coșbuc, și de Creangă, și de Anton Pann; un mare poet de demult, Ion Budi-Deleanu, a fost scos din uitare și el; reconfundîm am rămas uimit în fața epicului său heroic.

M-am oprit în mod deosebit asupra lui Ion Budi-Deleanu, pentru că marea lui artă era aproape cu totul necunoscută. Prima ediție din „Tigănaș” tipărită în 20.000 de exemplare e larg imbrășată de cititorii noștri.

Operele clasice, mari și luminoase tradiții, au estăzi numai după zecile ani de răspărire a culturii o popularitate deosebit de largă. Știm bine că pe rîșip nu se poate zidi nimic trainic; oricît de înalte ar fi arhitecturile, oricît de tare ar fi betonul și cărămida, nu rezistă timpului dacă baza e săracă. Istoria cunoaște multe așa zise culturi croate artificiale; s-au înălțat ca fumul și ca umbrele și tot așa s-au dus, ca fumul și ca umbrele în adîncul nopții. Noi preluăm de la trecut, tot ce e bun și frumos, tot ce înalță sufletul omeneșc; cred că nici nu-i vorba de a „prelua” tezaurul clasic, ci de a-l continua. În laturile lui cele mai sănătoase și mai frumoase. Poetul nu poate da lirei acorduri zguduitoare, nu poate crea poeme trainice, dacă nu-l cunoaște pe Eminescu; după cum prozaatorul nu poate da opere de seamă, dacă nu învață necontenit de la Creangă și de la Sădoveanu; nu va construi bine un roman cel ce nu-l cunoaște pe unul dintre cei mai mari romancieri ai noștri, Liviu Rebreanu, prin „Răscolul”, „Ion” și „Pădurea spinuzurilor”. Scriitorii noștri știu bine această lege firească: în clasici se află marile comori spirituale ale poporului; fără cunoașterea lor adică, fără iubirea lor neapreciată, nimic nu e cu putință; însoțim să aprinză focul de paie cu făcări atrăgătoare prin lucire, dar de durată hotărîi pulberilor. Noi construim pentru imensele stadio ale viitorului. Și asemeni bunilor mamești din legendă, luăm de la mameștii bătrîni tainele măiestriei spre a o amplifica și perfecționa neîncetat. Cel ce vrea s-ajungă novelist după toate regulile genului, trebuie să se întoarcă la Negruzzi, protopărintele navelușilor romîni; cu poștenel „se plece asupra operelor „Alexandru Lăpușeanu” și să vadă cum, în cuvinte puține, în acțiune concentrată, se poate înălța o întregă epocă a istoriei; dar în înălțare, cum printr-un gest sau printr-o expresie, se poate caracteriza un om pe care să nu-l uieți nîc în a-dîncul somnului.

Dar relipărea clasicii o deosebit fenomen pentru întregul nostru popor muncitor. Cartea, această plină a sufletului, a pătruns pînă în cele mai adînci straturi populare; poezia lui Eminescu și-a căpătat adevărată preluare abia în zilele noastre. „Dece nu-mi vii” sau „Pe îngă plopil fără soț”,

se cîntă cum nu s-au cîntat nici pe vremea Ilieșilor înfiorați ai lășilor; după cum tot așa de nouă și de mare e gloria poezilor de revoltă. Nu se află searbă unde să nu se recite din „Scrisoarea a treia”, episodul cu Mircea cel Mare la înconstruirea Baiazid-sultan. Cred că nu se află om iubitor de carte cît de cit și să nu-l cunoască pe sfîtosul Ion Creangă! S-a făcut dreptate peste lungile nopți ale istoriei, multor poezi și prozatori. Budi-Deleanu nu era un caz izolat; aproape nimeni nu mai vorbea despre alt mare poet, Alexandru Macedonsky; și Vlahuță fusese pus sub lespezele uitării: Coșbuc era socotit în mare ironie, — „poet cu țărani”, fără să se la în seamă urîșia și variata operă. George Coșbuc a muncit vreme de 15 ani la traducerea „Infernului”, a învățat enume limba divină lui Dante Alighieri, spre a-l putea transpune în limba noastră. Cîne știa că a tradus și din clasicii indieni „Sacotia” și „Mahabarată”. Regimul de tristă pomină, a lăsat din clasici mai nimic, atît doar cît îi trebuia pentru învelirea ospăturilor sau pentru învîrăbirea națiilor. Colburile vechimii au încrețit să acopere porumbile mamește; au încercat să robească vulturii; au vrut, „culturali” altor timpuri să țină patrimoniul sufletului nostru, legat la poezul lor; pata de rușine rămîne pală în judecata neiertătoare a istoriei, copiii din Ipotești, care nu au zădărit de Eminescu, au de cerut socoteală oricînd la judecata aceea! După cum, femeia simplă din cimitirul Belu, care întreba cînd a domnit Lucașul, are și ea de adăugat o mărturie!

Cunoașterea bogăției noastre clasice n-ar fi fost cu putință fără evenimentele din August '44; atunci istoria și-a început alt ciclu și-au venit zilele luminoase pentru cultură; cărțile clasice au pătruns adînc de tot, pînă la mîna omului abia alfabeticizat; ne putem mîndri cu ce am înfăptuit numai de cîțiva ani; dar nu-i destul, nu ne vom culca pe-o ureche; mai sînt multe pulberi de șters de pe tomurile vechilor viștoiri; mai sînt de descoperit multe file îngăbenite, multe figuri vechi și glorioase mai sînt de scos din negura uitării; editurile noastre lucrează cu sîrg, teacurile sînt mereu editii noi ale bătrînilor poezi și prozatori din alte timpuri; nimic nu se precepește pentru ca noi cei de azi să avem la îndemînă tot ce e nobil și bun în adîncul tezaurului nostru spiritual. Numai în zecile ani de istorie, în țara la noi s-a creat o artă nouă, pe bazele țării ale realismului socialist; arta nouă își are izvoarele în frumoasele tradiții ale clasicismului, cum apele puternice își au izvoarele din munții pietroși, cu pieptările pline de toate valorile zăcămintelor.

Dacă numai cu cîțiva ani în urmă copiii din Ipotești nu au zădărit de Eminescu, dacă ilustre figuri ale istoriei noastre literare erau pînă acum cîțiva ani aproape necunoscute, azi cartea e răspîndită pretutindeni, ca plinea după o recoltă pînă de bogății. Ce n-au făcut regimurile altor timpuri în sute de ani, democrația populară a înfăptuit ca-n basm, decît multe au fost greuțuții. Ce s-a înfăptuit pînă azi e un început; și, dacă e adevărat că plina bună se cunoaște de dimineață, atunci zăua de mine a culturii noastre în genere și a literaturii în mod deosebit, are înainte orizonturi splendide!

Arad a imprimat acest tablou pe o carpetă, înfăptuit din Dinu, muncitor la secția legătorie și artă a Comitetului Poligrafic Casa Școalei „I. V. Stănescu” a redat-o într-o sculptură, iar un grup de tîrănice muncitoare din Făgăraș l-au realizat în diferite culsuri.

În cadrul Concursului de Creație Populară, organizat de Ministerul Culturii, Consiliul General A.R.L.U.S. și C.C.S. s-au deschis în întreaga țară asemenea expoziții.

La Iași de pildă s-a deschis o expoziție în care sînt prezentate diferite obiecte lucrate cu multă dragoste de participanții la concurs. Sînt expuse aproape 1500 de lucrări care exprimă dragostea și recunoștința poporului nostru muncitor pentru poporul sovietic eliberator. Printre lucrările

aranjate în expoziția orașenească din Iași, vizitatorii admira pictura executată de localii Ion Cornătescu, reprezentînd frăția de arme rombo-sovietică, tabloul studentului Mișu Pînu de la Facultatea muncitorească din Iași, care înfățișează un grup de tineri studenți învîrînd din cărțile sovietice sau pictura realizată de eleva Iulia Socolov de la Casa Pionierilor din Iași, reprezentînd un grup de elevi care depun o coroană de flori la monumentul eroului sovietic. Minunate sînt șiile cu motive naționale, fotele, maramele, ștergarele lucrate cu multă răbdare și îndemînare de tîrănice muncitoare din regiunea Iași.

Expozițiile din întreaga țară sînt vizitate zilnic de numeroși oameni ai muncii.

Personajul, așa cum a fost el conceput de compozitori, are însă și alte laturi sufletști. Sublinierea bărbăției, dirigenții și a dorințelor sale neîmpinse de a răzuma nenorocire ce s-a abătut asupra celei pe care o iubeste ar trebui să întregască conturarea de către interpret a rolului atît de însemnat al lui Iontek. Dînd dovadă de frumoase resurse vocale, baritonul Constantin Ursulescu a dat viață pe scenă rolului lui Ianusz, pe care l-a înfățișat brutal și plin de dispreț pentru oamenii din popor. În rolul Soției, soprana Ileana Andreea a redat cu înțelegere nevinovăția dar și lipsa de adîncime sufletescă a logodnicului lui Ianusz care asistă, fără să înțeleagă cu nimic, la drama care se desfășoară în jurul ei.

Basul Jean Hovorov, în rolul stolnicului, a avut de asemenea, o contribuție pozitivă la reușita spectacolului. Conducerea muzicală, încredințată dirijorului Eugen Lazăr, artist emerit al R.P.R., a asigurat în bune condiții un sudare între acțiunea scenică și partea orchestrală, care a răsunat limpede și frumos în sala. Am putea reproșa totuși maestrului Lazăr, faptul că în anumite momente, cum ar fi tabloul de dans din finalul primului act, nu a reliefat îndeajuns ritmica mîndră și majestuoasă a dansului polonez — mazuza — pe care a umbrît-o printr-o precipitare exagerată și o oarecare estompare a accentelor. În realizarea spectacolului „Halka” ce justifică pe deplin prin multiplele sale laturi pozitive acordarea premiului de stat principalilor săi protagoniști, un rol însemnat l-au avut decurările efectuate după schițele pictorilor Walter Widman și Silviu Bogdan precum și costumele, semnate Felicia Andrașiu Avram.

O sarcină deosebit de grea și-a asumat colectivul Operei din Cluj fiind asupra sa prezentarea operei „Mazepa” de Piotr Illici Căklovski, una din cele mai complexe creații ale marelui compozitor rus. Caracterul sumbru al acțiunii, continua încordare dramatică a cărei gradă trebuie condusă cu mîntă chibzuată, sentimentele adesea puternic contradictorii ce se înfruntă în suferințele eroilor creează îndeosebi direcția de scenă, interpretul rolurilor principale și corului probleme dificile. În rezolvarea cărora ansamblul Operei din Cluj a depus o strădanie vrednică de laudă și demnă de recunoștința publicului țării, ce a putut astfel cunoaște una din operele de bază din tezaurul clasicismului

NOTĂ Un poem de valoare

În anul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, poetul sovietic A. Tvardovski a scris poemul său „Vasilii Tiorkin”, care a ajuns repede popular în rîndurile oamenilor sovietici și ale tuturor celor eliberați de sub jugul fascist de către Armata Sovietică. Poetul povestește în „Cum am scris poemul „Vasilii Tiorkin”, că a primit zece și sute de scrisori de la cititorii săi de toate profesiile, ba unii au scris chiar continuări ale poemului, pe care i le-au trimis autorului, rugîndu-l în același timp să scrie despre munca lui Tiorkin în zilele de pace.

Poetul Victor Tulbure, în poemul său „Moșul, Iapa, o scrisoare, Tiorkin și-nă o-nîmplare” publicat în „Gazeta Literară” Nr. 23 ne demonstrează tocmă dragostea și recunoștința de care se bucură printre oamenii muncii din țara noastră, ostașul sovietic eliberator, simbolizat în Vasilii Tiorkin.

În lată de poet, desăcînd o scrisoare primită din Vaidol, Moș Vasile, expeditorul scrisorii îl cheamă grabnic, să-l ceară probabil vreau stat.

Poetul folosește acest prilej ca să ne arate cine e acest moș Vasile și în ce împrejurare l-a cunoscut. Amintirea se întoarce în trecut, la satul „ars de pâlăiale”, pe care ostașii romîni înfrînți cu ostașii sovietici, zădărnici „puhoiul nemțesc”, i-au eliberat, la acest moș care le-a povestit după încetarea bătăliei cum nemții l-au luat vaca, singura lui avere.

În poemul publicat în „Gazeta Literară” Victor Tulbure adăpostește semnificația înfrînării moșului cu ostașii sovietici, în special, cu Vasile, care-i era cel mai drag. Vasile nu numai că-l mîngie pe moș Vasile de pierdere vacuului, dar îl promite că l-o va aduce vie, nevătămată de la nemți. Neputînd-o găsi l-a dus în schimb o lapă de sol.

Episodul e bine ales, și are un rol deosebit în desfășurarea poemului, acela de a dezvălui marea dragoste pentru omul simplu a ostașului sovietic, vitejia lui fără seamăn, iar pe de altă parte, dragostea cu care îl înconjoară omul eliberat.

Poetul, care în momentul cînd a primit scrisoarea își amintea de toate aceste întîmplări de acum zece ani, a ajuns lărași în același sat și „la același blind moșneag” bate în poartă în faptul înserării. Abia acum ni se lămurește care era neazul lui moș Vasile.

Moș Vasile, altădată analfabet, și care întreg timp a învățat să descifreze taina slovelor, devenind un cititor pasionat, e sigur că soldatul Tiorkin — ale cărui fapte sînt descrise într-o carte pe care el o citește la bibliotecă — nu-i altul decît Vasile cel care cu zece ani — numai a poptit la el în casă.

Bibliotecara, căreia moșul îl împărtășește convingerea lui crede că moșul „i-a sărit o doagă” și încearcă să-l explice că numele de Vasile e născocit de poet.

Moșul nu poate însă să creadă că eroul atît de veridic al lui Tvardovski e născocit. Pentru el Vasile Tiorkin este o existență reală — că moșul are dreptate cele spuse, poetul își termină poemul cu o generalizare prețioasă, arînd că Vasile Tiorkin, ostașul rus, care ne-a adus dreptate și libertate, ne călăuzește pași pretutindeni și trăiește oriunde e viață și luptă, la Hunedoara, la S.M.T., la sîrbătoarea de 1 Mai.

Poemul „Moșul, Iapa, o scrisoare, Tiorkin și-nă o-nîmplare” constituie un real succes în activitatea poetică a lui Victor Tulbure.

N. UNGUREANU

Victor Tulbure își sfîrșește aici poemul. Totuși mai are o vorbă de spus. El vrea să prevină pe criticii „prețioși doar în ghilimele”, care-l va privi „contențioș” versurile și care se va întreba: Cum! Aceasta e problema? — că moșul are dreptate cele spuse, poetul își termină poemul cu o generalizare prețioasă, arînd că Vasile Tiorkin, ostașul rus, care ne-a adus dreptate și libertate, ne călăuzește pași pretutindeni și trăiește oriunde e viață și luptă, la Hunedoara, la S.M.T., la sîrbătoarea de 1 Mai.

Poemul „Moșul, Iapa, o scrisoare, Tiorkin și-nă o-nîmplare” constituie un real succes în activitatea poetică a lui Victor Tulbure.

Victor Tulbure își sfîrșește aici poemul. Totuși mai are o vorbă de spus. El vrea să prevină pe criticii „prețioși doar în ghilimele”, care-l va privi „contențioș” versurile și care se va întreba: Cum! Aceasta e problema? — că moșul are dreptate cele spuse, poetul își termină poemul cu o generalizare prețioasă, arînd că Vasile Tiorkin, ostașul rus, care ne-a adus dreptate și libertate, ne călăuzește pași pretutindeni și trăiește oriunde e viață și luptă, la Hunedoara, la S.M.T., la sîrbătoarea de 1 Mai.

Poemul „Moșul, Iapa, o scrisoare, Tiorkin și-nă o-nîmplare” constituie un real succes în activitatea poetică a lui Victor Tulbure.

Victor Tulbure își sfîrșește aici poemul. Totuși mai are o vorbă de spus. El vrea să prevină pe criticii „prețioși doar în ghilimele”, care-l va privi „contențioș” versurile și care se va întreba: Cum! Aceasta e problema? — că moșul are dreptate cele spuse, poetul își termină poemul cu o generalizare prețioasă, arînd că Vasile Tiorkin, ostașul rus, care ne-a adus dreptate și libertate, ne călăuzește pași pretutindeni și trăiește oriunde e viață și luptă, la Hunedoara, la S.M.T., la sîrbătoarea de 1 Mai.

Poemul „Moșul, Iapa, o scrisoare, Tiorkin și-nă o-nîmplare” constituie un real succes în activitatea poetică a lui Victor Tulbure.

Victor Tulbure își sfîrșește aici poemul. Totuși mai are o vorbă de spus. El vrea să prevină pe criticii „prețioși doar în ghilimele”, care-l va privi „contențioș” versurile și care se va întreba: Cum! Aceasta e problema? — că moșul are dreptate cele spuse, poetul își termină poemul cu o generalizare prețioasă, arînd că Vasile Tiorkin, ostașul rus, care ne-a adus dreptate și libertate, ne călăuzește pași pretutindeni și trăiește oriunde e viață și luptă, la Hunedoara, la S.M.T., la sîrbătoarea de 1 Mai.

Poemul „Moșul, Iapa, o scrisoare, Tiorkin și-nă o-nîmplare” constituie un real succes în activitatea poetică a lui Victor Tulbure.

Victor Tulbure își sfîrșește aici poemul. Totuși mai are o vorbă de spus. El vrea să prevină pe criticii „prețioși doar în ghilimele”, care-l va privi „contențioș” versurile și care se va întreba: Cum! Aceasta e problema? — că moșul are dreptate cele spuse, poetul își termină poemul cu o generalizare prețioasă, arînd că Vasile Tiorkin, ostașul rus, care ne-a adus dreptate și libertate, ne călăuzește pași pretutindeni și trăiește oriunde e viață și luptă, la Hunedoara, la S.M.T., la sîrbătoarea de 1 Mai.

FILME NOI

„ÎNCĂRCĂTURĂ PERICULOASĂ”



O scenă din film

Noia producție a studioului Defa-Berlin, filmul „Încărcătură periculoasă” constituie o contribuție la lupta pentru pace. Avînd o temă greva docherilor dintr-un port german, filmul demasă cu deosebită putere uneltirile acherșțiilor americanoi, aștători la război.

„Strănișii băieți, francezii aștia”, exclamă admirativ docherii germani cînd în zăre șițrea despre refuzul docherilor francezi de a descărca vasul american „Chicago” încercat o bombe cu napalm. Internaționalismul proletar se manifestă cu putere în scrisorile de solidaritate ce le trimite docherii germani care francezi. Dar vasul „Chicago”—ascuns sub numele „Florida”—acostează într-o zi și în portul german. Bucuroși că vor avea din nou de lucru, neștiind care e adevărata încărcătură a vasului, arma docherilor someri se angajează să-l descarce. Vechiul muncitor comunist, Teije Kôlermann, împreună cu fostul său ucenic, Hein Jensen, sînt printre primii care urcă pe vas. Unul din marinarii americani de pe „Florida” le dezvăluie taina vasului pe care francezii refuzaseră să-l descarce. Afiind adevărul, docherii în frunte cu Teije Kôlermann părăsesc vasul. Gîndindu-se la soția și copilul său cărora trebuie să le asigure existența, Hein Jensen govie la început. Dar conștiința lui de om cîștit îl împiedică să devină un spărgător de grevă. Soția și socrul lui Hein încearcă prin toate mijloacele să-l facă să se desolidarizeze de tovarășii săi, încercări rămase însă fără rezultat.

Uhlenboom, conducătorul sindicatului trădător al intereselor muncitorilor, se străduiește să-l convingă pe aceștia să reia lucrul. Dar oamenii sînt solidari. Se sînt acum uniți de un singur țel: să apere pacea, să împiedice dezlănțuirea unui nou măcel.

Greva docherilor la proporții. Conducerea americano-germană a portului face o încercare disperată de a o opri, înălțîndu-l pe Kôlermann. Dar uciderea vechiului comunist înversunează și mai tare muncitorimea. În urmîmintarea lui Kôlermann se transformă într-o demonstrație împotriva războiului, împo-

triva ocupanților. „Germanii fac orice” spusese un comandant american în momentul în care hotărîse ca vasul „Chicago” să plece de pe coasta franceză pentru a descărca bombele într-un port german. Dar lată că germanii nu mai vor să fie transformați în roboți. „Noi vrem să muncim, dar nu pentru orice”, strigă docherii în fața comandamentului portului.

Văzînd că nu reușesc să convingă pe docheri să descarce vasul, americanii apelează la muncitorii de la căile ferate dar nici acest lucru nu le reușește. Furia americanilor nu cunoaște margini. Neputincioși sînt obligați să plece cu vasul din port, încercînd să găsească un alt loc pentru a descărca „moartea”.

Filmul „Încărcătură periculoasă” constituie un puternic document al luptei eroice plină de abnegație pe care o dă azi oamenii cîștiti din țările capitaliste. Obligați să se supună intereselor stăpînitorilor americani, oamenii din aceste țări nu dezarmează. Ei string pumnii și umăr la umăr pornesc uniți să lupte pentru libertate, pentru viață pașnică.

Filmul redă imaginea luptei active pentru pace, nu o simplă dorință pacifistă pentru o așa zisă viață liniștită. Bertha Kôlermann se revoltă atunci cînd Uhlenboom, conducătorul sindicatului recomandă muncitorilor să „stea liniștiți”. Era vechiul îndemn pe care omul patronilor li-l făcuse și înaintea primului război, mondial și înaintea celui de al doilea. Muncitorii se dovedesc hotărîți să-l împiedice pe cel de al treilea. Este atitudinea soției lui Kôlermann și a tuturor celorlalți muncitori docheri germani.

Scenariul lui Karl-Georg Egel și Kurt Bortfeldt este bine pus în valoare de regia lui Gustav von Wangenheim, laureat al Premiului de Stat.

Acțiunea plină de dinamism a filmului impresionează prin veridicitate și mobilizează cu multă forță oamenii cîștiti din toată lumea în lupta pentru pace.

G. BUCUR

Reprezențațiile Operei Romine de Stat din Cluj

În cadrul manifestărilor culturale în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre, Opera Romîna de Stat din Cluj a început în Capitală un turneu ce poate fi considerat ca un adevărat bilanț al activității sale artistice din ultimii ani. În adevăr, publicul bucureștean a avut prilejul să preiașcă cele mai izbitute realizări ale artiștilor ardeleni, prin care ei și-au cîștigat locul de frunte în viața muzicală a țării — consacrat de curînd dată cu decernarea premiului de stat unor dîntre membrii acestui destoinic colectiv.

Ceea ce trebuie remarcat în primul rînd în munca artistică a ansamblului clujean este îndrăzneala și inițiativa creatoare. Datorită acestor prețioase însușiri, repertoriul de operă din țara noastră a fost îmbogățit cu o serie de creații valoroase și interesante, care nu ar fi putut altfel cunoaște popularitatea cîștigată astăzi în masele populare prin intermediul televiziunii. În premieră pe țară de muzică. Reprezentarea în premieră pe țară a primei opere sovietice „Tînră gardă” de Metus precum și marea, în poezia unui timp scurt de pregătire, a celei dintîi opere românești creată după 23 August 1944 — „Povestea Iapului” de Max Eliscovici — sînt realizări ce concretizează în chip grător meritele deosebite pe care și le-a dobîndit Opera Romîna de Stat din Cluj în înfăptuirea revoluției culturale din patria noastră.

Opera dispune de forțe artistice însemnate. Între soliști ei se numără cîntăreți de mare valoare, iar orchestra poate rivaliza cu primele formații simfonice ale țării. E îmbucurătoare prezența în rîndurile ansamblului a numeroși artiști tineri care înregistrează zi de zi noi succese pe calea atingerii unei adevărate măiestrii și al căror entuziasm și dragoste de muncă constituie una din cheazăle mersului sigur înaintea al întregului colectiv.

În repertoriul prezentat la București au figurat, în afară de opera sovietică „Tînră gardă”, a cărei realizare am relevat-o în coloanele acestui ziar înă din 1952, și alte creații valoroase pe care spectatorii bucureșteni nu au avușeră ocazia să le cunoască în trecut decît prin emisiunile radiofonice și care au fost înfrîmpinate de ei cu multă căldură.

Opera „Halka” de Stanislaw Moniuszko este aceea prin care, în voacul trecut, cultura poloneză a adus prima contribuție va-

loroasă la tezaurul literaturii universale de operă. Avînd aceleași rădăcini profund democratice ca și creația celor dintîi reprezentanți ai clasicismului muzical rus, activitatea artistică a lui Moniuszko, înfrîră de poezia revoluționară a lui Adam Miłchevici și de ideile luptei pentru libertate și independență, ogîndiește în mare măsură aspirațiile pe care le nutrea în acea epocă poporul polon.

Redînd o a lungul celor patru acte ale operei sale, tragedia fetei din popor, Halka, sedusă și apoi părăsită de stăpînul său feudal, Moniuszko ne face să trăim acțiunea a-lături de eroii de pe scenă, inspirîndu-ne dragostea pentru popor și ura față de Josnicii săi asupritori. Cu toate că prezintă, pe alocuri, influențele stilului italian, foarte explicabile în epoca în care a fost scrisă, opera „Halka” ne impresionează prin sinceritatea inspirației și puterea dramatică, prin vigoarea cu care străbate în unele părți ale ei ritmica și inflexiunile melodice ale muzicii populare polone.

Interpretarea pe care colectivul Operei Romine de Stat din Cluj o dă lucrării lui Moniuszko pune în valoare semnificația creației clasicului polon. Aceasta se datorește în bună măsură interpretării rolului titular, soprana Stela Simonetti — artistă emerită a R.P.R. Atît din punct de vedere muzical cît și dramatic, talentata cîntăreasă reușește să redea pe scenă viața sufletescă a personajului. Dînușă și plină de căldură în primele scene, ea evoluează treptat către o amără deznădejde ce culminează cu sinuciderea. Scenele în care Halka apare înnebunită de durere nu au nimic convențional sau fals, avînd drept cadru jalea întregului popor împilat, durerea ei capătă semnificația unui sentiment colectiv, care stîrșește în suferințe revolte și minia împotriva asupririi feudale. Dacă în ultimul tablou al operei regia asigurată de Panait Cotescu, artist emerit al R.P.R., ar fi reușit să reliefeze cu mai multă putere, în scenele de masă, complexitatea acestei situații dramatice, ideea fundamentală a operei ar fi ieșit în evidență cu o și mai mare pregnanță. Același lucru se poate spune și despre interpretarea pe care tenorul Victor Ivănescu o dă rolului lui Iontek, devotat prieten al Halkei. Artistul redă cu sensibilitate și poezie sentimentul dragostei pentru Halka și împărtășește cu sinceritate disperarea care cuprinde pe eroina principală, în fața faptelor josnice ale boierului Ianusz.

Personajul, așa cum a fost el conceput de compozitori, are însă și alte laturi sufletști. Sublinierea bărbăției, dirigenții și a dorințelor sale neîmpinse de a răzuma nenorocire ce s-a abătut asupra celei pe care o iubeste ar trebui să întregască conturarea de către interpret a rolului atît de însemnat al lui Iontek. Dînd dovadă de frumoase resurse vocale, baritonul Constantin Ursulescu a dat viață pe scenă rolului lui Ianusz, pe care l-a înfățișat brutal și plin de dispreț pentru oamenii din popor. În rolul Soției, soprana Ileana Andreea a redat cu înțelegere nevinovăția dar și lipsa de adîncime sufletescă a logodnicului lui Ianusz care asistă, fără să înțeleagă cu nimic, la drama care se desfășoară în jurul ei.

Basul Jean Hovorov, în rolul stolnicului, a avut de asemenea, o contribuție pozitivă la reușita spectacolului. Conducerea muzicală, încredințată dirijorului Eugen Lazăr, artist emerit al R.P.R., a asigurat în bune condiții un sudare între acțiunea scenică și partea orchestrală, care a răsunat limpede și frumos în sala. Am putea reproșa totuși maestrului Lazăr, faptul că în anumite momente, cum ar fi tabloul de dans din finalul primului act, nu a reliefat îndeajuns ritmica mîndră și majestuoasă a dansului polonez — mazuza — pe care a umbrît-o printr-o precipitare exagerată și o oarecare estompare a accentelor. În realizarea spectacolului „Halka” ce justifică pe deplin prin multiplele sale laturi pozitive acordarea premiului de stat principalilor săi

Sărbătoarea minerilor sovietici

Astăzi 30 august poporul sovietic sărbătorește ziua minerului. Această zi marchează eroica muncă a minerilor sovietici, care lucrează într-unul din cele mai importante sectoare ale economiei naționale a U.R.S.S.

B. F. Bratcenko

locuitorul ministrului Industriilor
Cărbunelui din U.R.S.S.

În fiecare an industria cărbunelui din U.R.S.S. îndeplinește și depășește cu succes planurile de extragere a cărbunelui, livrând economiei naționale tot mai mult cărbune. În timpul trei ani ai celui de al cincilea plan cincinal extracția de cărbune în U.R.S.S. a crescut cu 23,2 la sută, iar în anul 1953 minerii sovietici au dat țării de două ori mai mult cărbune decât în anul 1940. Cu succes a fost îndeplinit planul de extragere a cărbunelui în prima jumătate a anului 1954.

Dezvoltarea rapidă a industriei cărbunelui din U.R.S.S. este direct legată de progresul tehnicii și de îmbunătățirea condițiilor de muncă ale minerilor.

Au trecut 36 de ani de la publicarea decretului Consiliului Comisariatelor Poporului din 23 iunie 1918, decret prin care minele de cărbune din Rusia țaristă care aparțineau capitaliștilor străini și ruși au fost declarate proprietatea poporului sovietic. În decursul acestor ani oamenii sovietici au transformat industria cărbunelui, care era slab dezvoltată și înapoiată din punct de vedere tehnic, într-una din cele mai puternice și mecanizate ramuri ale economiei naționale. În planurile cincinale au fost date în folosință noi bazine carbonifere în răsăritul și nordul țării, bazine care contribuie la creșterea cantității de cărbune extras.

Minele de cărbune ale Uniunii Sovietice sînt înzestrate cu tehnica cea mai perfecționată, care ușurează munca minerului, făcînd-o mult mai productivă. În prezent, există în minele sovietice peste 1400 de combine miniere, peste 2400 încălzitoare de cărbune, mii de haine puțnice, locomotive electrice. Datorită acestui fapt toate operațiunile sînt complet mecanizate.

În prezent, aproape la 100 de mine, cărbunele este extras numai cu ajutorul combinelor.

În ultimii ani, în afară de combinele de extragere a cărbunelui, se folosesc pe o scară din ce în ce mai largă și combinele de mine, care mecanizează în întregime toate procesele de muncă și măresc de 2-4 ori productivitatea muncii. Cu acest fel de combine se lucrează în minele din Donbas și din Podmoscovie.

Industria cărbunelui din Uniunea Sovietică perfecționează în permanență formele de organizare a muncii și a producției în mine. Pe o scară largă a fost folosită organizarea ciclică a muncii în fronturile de abataj. După cum a arătat experiența făcută în decurs de aproape 4 ani, aplicarea graficelor ciclice îmbunătățește în mod esențial toți indicii tehnici.

o-economiei ei muncii
din mine. În abataje
în care se aplică graficul
„un ciclu în 24 ore”
(aproximativ 45 la sută
din numărul total de
cărbunelui crește cu 35-40 la sută, producția
viteza muncii cu 20-25 la sută, iar prețul
de cost scade).

De un mare interes se bucură organizarea muncii în brigăzi complexe. Această metodă a luat naștere în bazinul Kuzneț și se folosește și la alte mine pe scară tot mai largă.

Aceste brigăzi complexe sînt formate din cadre calificate de mineri, care cunosc cîteva profesii ca de pildă: combatant, armator, etc. Acest lucru permite să se întrebuneze la maximum ziua de muncă, să se organizeze ajutorul reciproc al minerilor în muncă și să se folosească de cărbune extras și de creșterea productivității muncii. Mari succese în organizarea muncii au obținut în ultimul timp și minerii din Donbas.

În Uniunea Sovietică se popularizează și se aplică pe scară largă inițiativa inovatorilor. Datorită folosirii experienței înaintate a cunoscuților mineri Grigori Novgorodțev, Boris Șarovarov (Kuzbas), Ivan Poholi (Donbas) și a altora, s-a reușit să se accelereze în multe mine ritmul de extragere a cărbunelui. În abataje se folosesc de asemenea experiența mecanicilor escavatoriști Nicolai Panarin, Piotr Btoov, Ghenadii Elițev.

Se pot arăta foarte multe exemple care dovedesc inițiativa și atitudinea creatoare a minerilor sovietici față de muncă. Mecanicii unei combine „Donbas”, Velicio și Bușinski, care lucrează la mina nr. 31 din bazinul carbonifer Kanaganda extrag în medie aproximativ 26.000 tone de cărbune pe lună. Ivan Socolenko, mecanicul combinei „Donbas” care lucrează în mina nr. 17 bis, din raionul Cistia-covski, bazinul Donbas, extrage în fiecare lună 12.000—15.000 tone antracit. Realizările acestor mineri inovatori servesc ca exemplu tuturor celorlalți mecanizatori.

Partidul Comunist și Guvernul Sovietic acordă o mare atenție minerilor. Muncitorii din industria cărbunelui sînt foarte bine salariați.

În anii 1946—1953 au fost construite pentru minerii sovietici locuințe pe o suprafață de 10,5 milioane m.p. În afară de aceasta minerii și-au construit singuri 54.000 case individuale cu bani! primii de la stat.

Cu ocazia acestor sărbători tradiționale — ziua minerului — minerii sovietici, făcînd în ziua luptei duse pentru dezvoltarea industriei cărbunelui din U.R.S.S. își dau noi angajamente pentru obținerea unor succese și mai mari.

Impresiile unor oaspeți francezi despre țara noastră

Înainte de a părăsi țara, dr. Jean Pierre May, electrodinolog al spitalului din Paris, membru în Consiliul Mondial al Păcii, membru în conducerea mișcării în țara noastră, Louis Vautier, consilier general al Departamentului Seine, membru în conducerea mișcării pentru pace din Franța, secretar al Consiliului Păcii din Paris și din departamentul Seine și Leon Mulatier, președintele Consiliului Păcii din departamentul Dordogne, președintele comitetului de luptă împotriva „comunității defensive europene”, oaspeți ai țării noastre în cadrul „vacanțelor păcii”, au avut o convorbire cu un redactor al Agenției Romine de Presă „AGERPRES”.

Cu acest prilej oaspeții francezi și-au împărtășit impresiile lor despre țara noastră.

Trebuie să mărturisesc că am venit cu multă plăcere în România unde am mai fost și în anul 1937 — a spus Leon Mulatier. În acești ani, Bucureștii au suferit transformări radicale. Aceste transformări se vădese în noile construcții și mai ales în noile cartiere muncitorești care au devenit adevărate cartiere moderne, cu construcții în care nu lipsește nimic.

Țara agricolă de odinioară dispune azi de o industrie în plină dezvoltare. Nu trebuie să stai prea multă vreme aici pentru a-ți da seama că standardul de viață al populației a fost în mod considerabil îmbunătățit față de anul 1937.

Jean Pierre May a spus: „Am putut constata că la dvs. în România se înfăptuiesc mari transformări, se construiesc ceva grandios.

În continuare, Jean Pierre May a spus: „Studind progresele remarcabile pe care le-au făcut cercetarea științifică și practica medicală în țara dvs., prin vizitele ce le-am făcut la diferite instituții medicale, științifice, precum și prin discuțiile ce le-am avut cu mai mulți medici am ajuns la concluzia că în viitor noi va trebui să depunem eforturi în plus pentru a dezvolta și a crea noi legături culturale între țările noastre”.

„Am avut cîntecă să asist la demonstrația ce a avut loc cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei dvs. — a spus Louis Vautier. Am fost impresionat profund de nesfîrșitele coloane de bărbai, femei, tineri sau bătrîni, de muncitorii care au defilat cu camioane, tractoare și mașini agricole, de țărani ce demonstau arătînd roadele muncii lor. Toate acestea arată voința unui întreg popor de a munci, de a face totul pentru a fiuri bunăstarea fiecăruia dintre ei.

Oaspeții francezi au vorbit apoi despre activitatea mișcării pentru pace din Franța și despre lupta poporului francez împotriva „comunității defensive europene”. Mișcarea pentru pace din Franța — au arătat ei — cuprinde mase tot mai largi. Cercul politic reacționar sînt silite tot mai mult să lîna seama de opinia maselor. Încheierea păcii din Indochina și eșecul conferinței de la Bruxelles sînt elovente în acest sens. (Agerpres)

Concertul dat de orchestra Filarmonică de Stat sub conducerea dirijorului T. Z. Niazî

Stîmbată seara, în sala Ateneului R.P.R. a avut loc concertul dat de orchestra Filarmonică de Stat din București sub conducerea dirijorului T. Z. Niazî, maestrul emerit al artei din R.S.S. Azerbaidjan, laureat al Premiului Stalin.

Programul a cuprins: Simfonia 4-a de Ciaikovski, concertul Nr. 3 pentru pian și orchestră de Beethoven, în primă audiere, list Viktor Merjanov, laureat al Concursului Unional și al celui din al 4-lea Concurs Internațional de la Varșovia și uvertura fantezie „Francesca da Rimini” de Ciaikovski.

Publicul a aplaudat îndelung valoroasa interpretare a artiștilor sovietici.

Uzină electrică construită cu posibilități locale

TG. MURES. — De curînd, la Miercurea Nirăzi, Regiunea Antononei Maghiară, s-a terminat construcția unei uzine electrice ridicată cu posibilități locale de către locuitorii acestei comune.

Noua uzină, înzestrată cu 2 motoare de 150 CP fiecare, va furniza energia necesară electrificării comunei și satelor învecinate, electrelor de reparații ale S.M.T. din localitate și stației de radioficare. (Agerpres)

Informații

Vineri seara, oaspeții canadieni care se află în țara noastră în cadrul „vacanțelor păcii”, scriitoarea Margaret Fairley, vicepreședinta la comitetul de luptă pentru pace din Toronto, și carioatristul A. Ionavski, au făcut o vizită la Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. Aici au fost întâmpinați de M. Macavei, președinte de onoare al Institutului Român pentru Relații Culturale cu Străinătatea, preot A. Ionescu, membru al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., P. Simionescu și I. Culesnic, secretari adjuncți al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. și alții.

Membrii delegației canadiene s-au interesat amănunțit de activitatea și metodele de muncă ale mișcării pentru pace din țara noastră. La rîndul lor, oaspeții au dat amănunțite așupra felului cum activează luptătorii pentru pace din Canada și au subliniat că cele constatate în țara noastră le vor servi cu model și stimulente în lupta lor de viitor pentru cauza păcii.

Întîlnirea a decurs într-un spirit de caldă prietenie.

Stîmbată au sosit la Cluj delegațiile de femei din Franța, Germania și India, care se află în țara noastră la invitația Comitetului Femeilor Democratice din R.P.R.

La aeroport, delegațiile au fost întâmpinate de numeroase reprezentante ale femeilor din orașul și regiunea Cluj, precum și de reprezentanți ai statului popular regional și orașene.

În cursul zilei de 28 august, delegațiile au vizitat Facultatea muncitorească, universitățile „Victor Babeș” și „Bolyai”, precum și Casa Copiilor din Cluj. (Agerpres)

Stîmbată dimineața au sosit în Orașul Stalin delegațiile de femei din Suedia și Cehoslovacia, care se află în țara noastră ca invitate ale Comitetului Femeilor Democratice. Oaspetele s-au întîlnit la statul popular regional cu comisia regională de femei. Ele s-au interesat de felul cum participă femeile din regiunea Stalin la lupta pentru pace și la diferite acțiuni obștești, ca de pildă înfrumusețarea orașului, pregătirea deschiderii noului an școlar, ocrotirea mamei și copilului, etc.

Telegrame primite cu prilejul zilei de 23 August

Către

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

Au trecut 10 ani de la eliberarea României de către eroica Armată Sovietică. Cel 10 ani de liberate au transformat România: au făcut din țara capitalului internațional al petrolului și a boierilor o țară de construcții vicioase a socialismului. Clasa muncitoare este astăzi forța conducătoare în România și construiește în alianță cu țărănimea și intelectualitatea muncitoare, socialismul. România stă neclintită în frontul păcii și al progresului.

Vă dorim la a 10-a aniversare a eliberării Dvs., noi succese în lupta pentru fericirea și pacea poporului român. Trăiască Republica Populară Română! Trăiască bastionul de neclintire al păcii — Uniunea Sovietică!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN AUSTRIA

Tovarășului Dr. PETRU GROZA

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

București

De ziua marii sărbători naționale a Republicii Populare Romine permiteți-mi, tovarășe Președinte, să vă transmit din partea poporului ungar și a mea personal urările mele fierbinți.

Doresc din toată inima poporului român frate noi și mari succese

În munca sa creatoare pentru înflorirea patriei sale, pentru continuarea creșterii a nivelului de trai și pentru menținerea păcii.

DOBI ISTVAN

Președintele Consiliului Prezidențial al Republicii Populare Ungare

Tovarășului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

București

Cu ocazia marii Dvs. sărbători naționale trimit salutul meu fierbînt poporului român, guvernului și Dvs. personal, tovarășe Președinte. Succesele însemnate obținute de poporul român frate în construcția patriei sale însușesc întregul popor maghiar cu un entuziasm sincer. Sînt convins că prietenia de neclintită dintre popoarele noastre va contribui în viitor și mai mult la succesele construcției

noastre socialiste și la lupta pentru apărarea păcii pe care o ducem împreună în rîndurile lagărului păcii, în frunte cu Uniunea Sovietică.

IMRE NAGY

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare

Tovarășului Dr. PETRU GROZA

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

București

Permiteți-mi, tovarășe Președinte, să vă transmit din partea Adunării Populare a Republicii Populare Albania, Dvs. și prin Dvs. Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine, cel mai fierbinte salut cu ocazia celei de a 10-a aniversări a eliberării României de către glorioasa Armată Sovietică.

Exprimînd marea bucurie a poporului albanez față de succesele uriașe obținute în decursul acestor 10 ani de viață liberă de popor

român iubitor de pace, Prezidiul Adunării Populare a Republicii Populare Albania urează poporului frate român noi succese și mai mari în construcția socialismului și în lupta pentru apărarea păcii.

HADJI LESI

Președintele Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Albania

Tovarășului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

București

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării României de către glorioasa Armată Sovietică, permiteți-mi, tovarășe Președinte, să exprim cele mai cordiale salutări și felicitări din partea poporului albanez, din partea guvernului său și din partea mea personal. Poporul albanez a urmărit și urmărește cu bucurie și deosebit interes uriașele succese obținute de poporul român iubitor de pace în decursul celor 10 ani de la eliberare și este convins că Republica Populară Română va obține victorii noi și mai strălucite pe drumul construirii

socialismului. Să trăiască și să se întărească prietenia dintre popoarele noastre frățiești care, umăr la umăr în prietenie de neclintită cu eliberarea lor comună marca Uniunea Sovietică, luptă pentru asigurarea păcii și colaborarea dintre popoare

MEHMET ŞEHU

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania

Domnului Dr. PETRU GROZA

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

București

Cu ocazia aniversării sărbătorii naționale a României, am plăcere a vă transmite Excelenței Voastre urările mele cele mai sincere pentru

fericirea Dvs. personală, precum și urările de bunăstare către țara de a trimite Excelenței Voastre urările mele cele mai sincere pentru

JUAN PERON

Președintele Republicii Argentina

TELEGRAMA PREȘEDINTELUI REPUBLICII ITALIENE

Excelenței sale Dr. PETRU GROZA

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

București

Aniversarea sărbătorii naționale îmi oferă o ocazie plăcută pentru a vă exprima, Domnule Președinte, în numele țării mele și al meu

personal, urări călduroase pentru prosperitatea poporului român și pentru fericirea personală a Excelenței Voastre.

LUIGI EINAUDI

Excelenței sale Domnului Dr. PETRU GROZA

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

București

Excelență, Am onoarea a comunica că am primit instrucțiuni de a transmite Excelenței Voastre, în numele Președintelui și poporului Statelor Unite ale Americii, cele mai bune urări poporului României, cu ocazia acestei aniversări.

Primii, Excelență, asigurarea considerațiunilor mele celei mai distinse.

RICHARD FUNCKHOUSER

Însărcinat cu Afaceri a. i.

Domnului SIMION BUGHICI

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romine

Cu ocazia celei de a 10-a aniversări a zilei în care glorioasa Armată Sovietică a eliberat România de sub jugul fascismului german și în care forțele patriotice ale poporului Dvs. au dobort dictatura antonesciană, îmi permit, mult stimat Domnule Ministru, să vă transmit cele mai sincere salutări și cele mai bune urări de fericire.

Poporul român poate să îndeplinească cu mîndrie și bucurie marea sa sărbătoare. În cei zece ani care au trecut, poporul român a realizat cu o energie și cu un entuziasm demn de admirat, importante succese în construcția patriei sale. Toți germanii iubitori de pace urmăresc cu bucurie și interes marile realizări ale poporului Dvs.

Apartenența comună la lagărul mondial al păcii în frunte cu Uniunea Sovietică, politica externă a guvernului nostru îndreptată în spre securitatea colectivă europeană și sprijinul acordat de către poporul Dvs. luptei poporului german pentru unitatea națională, adîncesc și întăresc relațiile prietenești dintre popoarele noastre.

Vă trimite cele mai bune urări pentru munca Dvs. viitoare și pentru Dvs. personal și îmi permit, mult stimat Domnule Ministru, să vă exprim deosebita mea considerație.

DR. LOTHAR BOLZ

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Democratice Germane

Tovarășului SIMION BUGHICI

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romine

București

De ziua sărbătorii naționale — cea de a 10-a aniversare a eliberării României de către eroica Armată Sovietică — vă rog, tovarășe Ministru, să primiți felicitările mele călduroase.

Vă urez noi succese în munca rodnică de întărire a păcii și a colaborării internaționale.

STANISLAW SKRZESZEWSKI

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Polone

Tovarășului SIMION BUGHICI

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romine

București

Cu ocazia celei de a 10-a aniversări a eliberării României de către glorioasa Armată Sovietică, permiteți-mi, tovarășe Ministru, felicitările și urările mele cele mai sincere. În cei zece ani care s-au scurs, poporul român a obținut succese remarcabile în opera de construire a socialismului în țara sa. El ocupă de asemenea un loc important în lupta pentru menținerea păcii în lume.

Poporul cehoslovac urmărește cu bucurie succesele obținute de po-

porul frate român și stă ferm alături de el în lupta lui pentru noi succese.

Trăiască prietenia veșnică între poporul cehoslovac și poporul român!

Să se dezvolte și să se întărească lagărul păcii în frunte cu puternica Uniune Sovietică!

VACLAV DAVID

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Cehoslovace

Tovarășului SIMION BUGHICI

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romine

București

Vă rog, tovarășe Ministru, să primiți felicitările mele cele mai cordiale cu prilejul celei de a zecea aniversări a eliberării poporului român de către eroica Armată Sovietică. Urez ca pe viitor colaborarea

de continue succese în lupta pentru construirea socialismului în patria sa și pentru pace în lumea întreagă.

MINCIO NEICEV

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Bulgaria

Tovarășului SIMION BUGHICI

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romine

București

Vă rog, tovarășe Ministru, să primiți felicitările mele cele mai cordiale cu prilejul celei de a zecea aniversări a eliberării poporului român de către eroica Armată Sovietică. Urez ca pe viitor colaborarea

rodnică cauza noastră comună de ridicare a bunăstării popoarelor noastre și de cucirire a unei păci înăncă.

BOLDOSKI JANOS

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Ungară

Răscoala națională din Slovacia — o etapă importantă în lupta pentru eliberarea Cehoslovaciei

Poporul muncitor din Cehoslovacia sărbătorește cea de a zecea aniversare a răscoalei naționale din Slovacia, care constituie una din paginile cele mai glorioase ale istoriei acestui popor.

După dictatul de la München, în urma trădării burgheziei cehoslovace, regiunile cehice ale țării au căzut sub directa ocupație a coteropitorilor hitleriști iar poporul slovac a fost împins sub jugul dictaturii clerico-fasciste a așa zisului stat slovac. Slovacia a devenit obiectul jafului sălbatic al hitleriștilor iar poporul, rob al mașinii de război germane.

Politica criminală a guvernului clerico-fascist și a stăpînitorilor săi hitleriști s-a lovit însă de rezistența mereu crescîndă a poporului. Chiar de la început, din adîncă ilegalitate, Partidul Comunist Slovac a condus la luptă masele muncitorești și ale țărănimii împotriva regimului fascist. Comunii și-au organizat demonstrații, acte de sabotaj, răscoale ale garnizoanelor militare, iar în orașe și la sate, celule ilegale ale Partidului își desfășurau activitatea.

Înaintarea victorioasă a Armatei Sovietice la nord, de-a lungul Carpaților, și la sud pe teritoriul Ungariei a trezit în poporul slovac forțe noi și siguranța în victorie. Ura poporului muncitor din Slovacia împotriva fasciștilor hitleriști și trădătorilor din țară a culminat, pe la finele lunii august 1944, în răscoala națională slovacă înarmată, a cărei cauză fu îmbrățișată de majoritatea poporului slovac. Zece de mii de patrioți slovaci, partizani, voluntari și soldați răsculați au luat armele. Ei s-au bucurat în pregătirea acțiunii lor de ajutorul în arme, echipament, materiale de război și alte, primite cu cele mai mari riscuri din Uniunea Sovietică. Regimul fascist al lui Tiso a cerut lui Hitler să ocupe Slovacia și să facă „ordine”. Împotriva forțelor de răscoală au pornit forțe de o superioară copleșitoare compuse din nazisti aleși pe spîrîncă, și susținute de tancuri, aviație și forțele motrizate. Patrioții slovaci au dus o luptă eroică și abia după două luni de lupte grele cu un armament superior ca număr, s-au retras în munți pentru a continua lupta de partizani. Avioanele sovietice au transportat pe teritoriul răscolit o brigadă cehoslovacă de parașutiști, formată, îngrădă și înarmată în U.R.S.S. Uniunea Sovietică a satisfăcut cererea de ajutor a lui Klement Gottwald, și Comandamentul militar sovietic a dat unităților primului front ucrainean ordinul să treacă munții Carpați și să intre în Slovacia. În ziua de 8 septembrie 1944, trupele armatei 38 de sub comanda generalului-colonel Moskalenko, în rîndurile căreia a luptat Corpul I de armată cehoslovac, au străpuns apărarea germană din jurul orașului polonez Krosno, iar la începutul lunii octombrie au pătruns pînă la treacătoarea Dula pe unde, după lupte dîrză cu diviziile fasciste care apărau

Franța în fața unei alternative

Lupta în jurul tratatului cu privire la crearea așa zisei „comunități defensive europene”, luptă care s-a ascuțit în ultima vreme în Franța, atrage atenția celor mai largi cercuri ale opiniei publice din țările europene, și nu numai a opiniei publice din aceste țări. Acest lucru nu este întâmplător din cauză că în prezent în fața tuturor popoarelor nu stă o sarcină mai importantă decât aceea a slăbirii încoadării internaționale. De aceea în aprecierea orientării politice externe a guvernului francez trebuie să se vadă în primul rând dacă această politică este îndreptată spre slăbirea încoadării internaționale și deci spre întărirea păcii.

Faptele din ultima vreme arată că cercările agresive încearcă să îndrepte desăvârșirea evenimentelor europene pe un alt făgaș. Spre înfruntarea planurilor de crearea „comunități defensive europene” duce la agravarea situației deoarece constituirea blocului agresiv sus menționat de state vest-europene în frunte cu o Germania occidentală remilitarizată ar duce inevitabil la constituirea în Europa a unor grupuri militare opuse una alteia. În lumina acestor încercări trebuie privită recenta conferință de la Bruxelles, la care reprezentanții guvernelor Franței, Italiei, Belgiei, Olandei, Luxemburgului și Germaniei occidentale, semnate ale tratatului de la Paris, au încercat fără succes să accelereze traducerea în viață a planului „comunități defensive europene”. Aceleași scopuri sînt urmărite în prezent de forțele care vor să obțină cu orice preț ratificarea tratatului de la Paris de către parlamentul francez.

Planul de crearea a „comunități defensive europene” îndreptat spre agravarea încoadării în Europa afectează interesele tuturor statelor europene.

În prezent popoarele din Europa urmăresc cu atenție manevrele întreprinse din inițiativa Washingtonului în favoarea lui Adenauer și a revanșarilor vest-germani care stau în spatele lui. Conferința de la Geneva a arătat că Franța poate, dacă vrea, să aducă o contribuție importantă la consolidarea păcii, ceea ce nu numai că nu contravine intereselor ei naționale, ci dimpotrivă corespunde acestor interese.

Se știe că nu de mult guvernul S.U.A., împreună cu guvernul Angliei au întreprins în mod fățiș acțiuni pentru a imprimă politică Franței în Europa o orientare favorabilă Washingtonului. După conferința lui Eisenhower și Dulles cu Churchill și Eden, care a avut loc la sfârșitul lunii iunie, la Washington și la care, după cum se știe, Franța nu a fost chemată să participe, a fost dată publicității o declarație comună anglo-americană care preciza nu numai poziția S.U.A. și Angliei față de „comunitatea defensivă europeană”, dar de fapt și poziția guvernului francez. Este bine cunoscut de multă vreme faptul că conducătorii politici externe americani încearcă să dicteze lași voia lor altor țări, și în special Franței. Problema se pune cu totul altfel: va admite oare Franța să se impună o putere străină, din afară, în interesele unei puteri străine, care este contrară intereselor naționale ale Franței, intereselor păcii? După cum reiese din declarațiile adoptate de Franța, „comunități defensive europene”, refuzul de a adopta o hotărâre în sensul cerut de cercurile guvernante din S.U.A., ar fi incompatibil cu prestigiul internațional al Franței. Dar se pune întrebarea legitimă de ce oare ar trebui Franța să accepte în interesul „prestigiului ei internațional” și încă într-un termen care i s-a dat, o hotărâre ce i se impune? Ar urma așadar că încălcarea obligațiilor asumate de Franța alături de celelalte țări puteri în conformitate cu acordurile internaționale respective, precum și în conformitate cu tratatul franco-sovietic din 1944, obligații menite a împiedica repetarea agresivității din partea Germaniei, nu ar aduce prejudiciu prestigiului Franței ca mare putere, în timp ce refuzul de a îndeplini cererea cu privire la o alianță militară cu revanșarii și militarizării de la Bonn ar prejudicia acest prestigiu. Desigur că nu putem fi de acord cu aceasta.

Pentru a grăbi crearea grupării militare comunități sub paravanul „comunități defensive europene”, Franța este supusă în ultima vreme unor presiuni deosebite de puterile. În acest scop se recurge la tot soiul de mijloace. Franța este amenințată cu retragerea laimosului „ajutor” financiar american și se agită teama de perspectiva că în cazul cînd ea va refuza să ratifice tratatul cu privire la crearea grupării internaționale, Germaniei occidentale i se va îngădui să se reînarmeze independent de crearea „comunități defensive europene”.

Uniunea Sovietică, pornind alături de interesele păcii în Europa, cit și de de sarcinile sale interne de construcție pașnică, care nu pot fi despărțite de interesele păcii, se pronunță împotriva proiectului creării unei comunități grupări militare de securitate. Oricum elementele principale care nu pot fi înfruntate prin nici un fel de „amendamente” în genul celor propuse de guvernul francez la conferința de la Bruxelles. În primul rând, proiectul duce inevitabil la reînvierea militarismului în Germania occidentală. În al doilea rând el duce la crearea unui bloc militar în frunte cu o Germania occidentală remilitarizată, bloc îndreptat împotriva celorlalte state europene iubitoare de pace.

Popoarele Uniunii Sovietice au purtat pe umerii lor principala povară a războiului împotriva Germaniei hitleriste și au făcut în acest război cele mai grele sacrificii. Ele au de aceea toate motivele să fie preocupate de a nu îngădui apariția în centrul Europei a unui stat german militarizat, agresiv. Nu există argumente care să poată demontea pe oamenii sovietici să se implice cu posibilitatea reînvierei militarismului german, care să poată convinge popoarele U.R.S.S. că remilitarizarea Germaniei occidentale în cadrul „comunități defensive europene” sau în alara ei, nu ar duce la transformarea Germaniei occidentale în focarul unei noi agresiuni. Într-adevăr este vorba de statele europene, în Europa nu există în prezent alte forțe potențiale care ar putea să dezlănțue un război și să atragă în el celelalte popoare. În afară de forțele revanșe și agresive care s-au cuibărit în Germania occidentală și care după toate eforturile pentru crearea unei armate revanșarde vest-germane în frunte cu generalii hitleristi.

Acest lucru l-a amintit, de pildă, Schmidt-Wittmack, deputat în Bundestagului de la Bonn și membru al comisiei Bundestagului pentru probleme „comunități defensive europene” și al comisiei Bundestagului pentru „probleme privind întreaga Germanie”, în declarația făcută la 26 august a.e. în cadrul unei conferințe de presă de la Berlin. El a spus că în Germania occidentală au fost terminate pregătirile pentru formarea unei armate de 400.000 de oameni, cuprinzând la început 12 divizii, precum și a unor forțe militare aeriene cu un efectiv de 80.000 de oameni. În conformitate cu acordurile secrete încheiate între reprezentanții S.U.A. și a Germaniei occidentale în iulie a.e., fără știrea Franței și Angliei, a fost pregătit un plan de mobilizare care prevede crearea a 24 de divizii. În alara de aceasta s-a luat în considerare posibilitatea creării unei rezerve de încă 24 de divizii. A asunat o situație în care aceste forțe, luând destinație Germaniei occidentale în întinse lor, să dăspună de o puteră masivă de război însemnată a comite o crimă gravă împotriva popoarelor Europei, inclusiv împotriva poporului francez.

Prin urmare, luptind pentru întărirea păcii în Europa și pentru slăbirea încoadării internaționale, Uniunea Sovietică este interesată ca Franța să fie independentă și puternică și să aibă posibilități reale de a aduce contribuția la opera de asigurare a securității generale europene. O Franță puternică, care să ducă o politică pașnică față de toate statele europene, o Franță care să fie în alara oricăror grupări agresive de state europene, ar constitui un factor important al păcii în Europa și nu numai în Europa. Cu totul altceva ar fi o Franță slabă, care, ar putea deveni unealta unor interese străine, o Franță redusă la situația de țară de rangul ei doilea. Existența unei asemenea Franțe ar crea în Europa occidentală o situație nestabilă, deoarece o Franță slabă, legată prin obligațiile tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană”, și-ar pierde independența, dreptul de a dăspune în mod suveran de armata ei națională, ceea ce ar însemna ca aare o autonomie națională a Franței. În acest caz Franța nu ar putea contribui la prevenirea războaielor primordiale germane și ar fi obiectul unor combinații politice pe deosebite pentru cauza păcii, care a mai cunoscut multe Europa în trecut și pentru care poporul francez a plătit foarte scump.

Dacă în Franța există încă de pe acum oameni care declară că nu pot să se opună remilitarizării Germaniei occidentale, remilitarizării care amenință de-a dreptul interesele vitale ale statului francez, ce se poate aștepta în cazul cînd Franța s-ar afla în același bloc militar cu Germania occidentală, fiind legată de mîini și de picioare prin obligațiile militare ale tratatului de la Paris? Aceste considerații sînt suficiente pentru ca să devină evidentă cauza care determină cererile cele mai largi ale opiniei publice din Europa să salte fierbinte pe patrioții francezi care, indiferent de vederile lor politice și religioase, luptă împotriva intrării Franței în „comunitatea defensivă europeană”, pentru onoarea națională și o adevărată securitate a patriei lor.

În legătură cu planurile de atragere a Franței în „comunitatea defensivă europeană”, este necesar să ne oprim mai ales asupra problemei germane și asupra rolului Franței în rezolvarea acesteia. Poziția adoptată de Uniunea Sovietică în această problemă este cel puțin deosebit de clară, deoarece ea se bazează pe dorința de a o rezolva în interesul consolidării păcii. Guvernul sovietic a subliniat în repetate rînduri că planul creării „comunități defensive europene” ridică obstacole de netrecut în calea rezolvării acestei probleme europene de cea mai mare importanță. Unul din aceste obstacole îl constituie împrejurarea că, în cazul intrării în „comunitatea defensivă europeană”, Franța s-ar pune față de celelalte trei mari puteri într-o situație în care ar fi dinainte legată de obligații față de Germania occidentală, obligații deosebite din tratatul de la Paris. În plus, ar fi vorba de obligații în contradicție cu acordurile respective ale puterilor în problema germană, acorduri pe care le-a semnat și Franța.

Este limpede pentru fiecare că o țară care s-a angajat într-un bloc militar restrîns cu o Germania occidentală remilitarizată, care și-a unit forțele armate cu wehrmachtul german repus pe picioare și ocupind în afară de aceasta o poziție dominantă în acest bloc, o astfel de țară nu ar putea să aibă totodată rolul de mare putere care, împreună cu ce-

lelalte mari puteri, poartă răspunderea pentru rezolvarea problemei germane pe baza creării unui stat german democratic, unit și iubitor de pace.

După cum se știe, Uniunea Sovietică a propus să se convoace o conferință a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri a discuta alți problema convocării unei conferințe generale europene pentru securitatea colectivă în Europa bazată pe eforturile comune ale tuturor statelor europene, independent de orînduirea lor socială, cit și problema germană. Luna august se apropie de sfîrșit, dar nu s-a primit niciun răspuns la propunerea guvernului sovietic. Într-un timp, însă, în privința Germaniei occidentale se lău măsuri care nu pot fi considerate decât ca o încercare de a pune popoarele europene în fața unui fapt împlinit și de a zădărnici rezolvarea problemei germane. Această situație trezește întineri cu altă mare cu cit faptele istorice confirmă fără putință de tăgădă importanța deosebită de mare pentru Franța a existenței la frontierele ei răsăritene a unei Germanii iubitoare de pace și a asigurării unei situații în Europa care să înclădă ermetice calea pentru reînvierea militarismului german. Fără a nega interesul deosebit de mare al Franței în asigurarea securității generale europene, cererile conducătoare franceze n-au întreprins totuși nici pînă în ziua de astăzi nici un fel de acțiuni în această direcție.

În ultimele zile adoptate francezii al ratificării tratatului cu privire la crearea „comunități defensive europene” încearcă în fel și chip să dovedească că ratificarea de către parlamentul francez a tratatului de la Paris ar crea condiții mai favorabile pentru intrarea în problema germană. În legătură cu aceasta, se arată fățiș că ratificarea ar înălța poziția puterilor occidentale față de Uniunea Sovietică. Este problematică dacă acel care exprimă un asemenea punct de vedere căzînd, deose, după cum se vede, de considerații de conjunctură, sau el înșiși acest lucru în serios. Dacă există însă oameni care împărtășesc asemenea păreri, ei greșesc profund, și nu este de prisos să li se atragă atenția chiar de acum. Crearea unei grupări militare restrîns sub forma „comunități defensive europene” și atragerea în ea a unei Germanii occidentale remilitarizate, ar face imposibilă unificarea Germaniei ca stat pașnic și democratic. Crearea unei asemenea grupări ar dăca nu obstacole de netrecut în calea realizării unui acord în problema germană între puterile interesate.

Așa dar, problema care se pune în prezent este dacă vor fi subminate însăși bazele tratativelor cvadrilaterale în problema germană sau vor fi menținute perspectivele pentru rezolvarea acestei probleme. Nu este necesar să arătăm că numai dacă slăbirea încoadării internaționale va continua, numai dacă la examinare problemei germane, ca și a celorlalte probleme internaționale importante nerezolvate, vor fi luate în considerare nu numai interesele unui grup de țări sau ale altuia, ci interesele securității tuturor statelor din Europa, mari și mici, vor putea fi înlăturate divergențele de păreri care s-au manifestat la conferința de la Berlin alți în problema germană cit și în problema securității Europei în ansamblu. Trebuie menționate că cercuri politice tot mai largi din țările Europei occidentale își manifestă dorința de a contribui practic la înlăturarea acestor divergențe de păreri. În legătură cu aceasta merită, de pildă, să fie subliniate cu atenție considerațiile în această chestiune expuse de un grup de deputați laburisti englezi în frunte cu Bevan în cunoscuta broșură „Acest lucru nu trebuie să se împlinească. Alternativa la înarmarea Germaniei”.

În legătură cu orientarea politică îndreptată spre agravarea încoadării internaționale nu putem să nu subliniem faptul că această orientare este incompatibilă cu rezolvarea unei probleme internaționale de cea mai mare importanță cum este interzicerea armelor de exterminare în masă și ca un prim pas important în această direcție — renunțarea necondiționată de către statele de folosirea armelor atomice și cu hidrogen, precum și reducerea celorlalte tipuri de arme. Nimeni nu poate nega că pentru a se ajunge la o asemenea soluție este necesară înțelegerea reciprocă dintre principiile participării la discutarea acestor probleme și nu înăsprirea relațiilor dintre ei. Pași făcuți de Uniunea Sovietică în această direcție, precum și propunerile franco-englize prezentate la II-lea sesiune a Comisiei O.N.U. pentru dezarmare mai așteaptă să fie examinate. Posibilitățile pentru realizarea unui acord nu sînt fidele nici de acum epuizate. Este puțin probabil, de pildă, să existe piedici pentru reexaminare a propunerilor respective.

În funcție de alegerea pe care o va face Franța, ea va putea fie să aducă o importantă contribuție la cauza slăbirii încoadării internaționale și a intrării păcii în Europa, fie să aducă prejudicii serioase, poate chiar ireparabile, securității popoarelor europene, cu toate consecințele ce rezultă de aci, și în primul rînd pentru însăși Franța.

Trebuie să presupunem că poporul francez care își dă seama că Franța a fost nu odăta victimă militarismului german, nu va admite ca ea să fie împinsă pe o cale care duce la refacerea militarismului german agresiv — primejdie pentru pace în Europa și pentru independența națională a Franței.

OBSERVATOR

(Articol publicat în „Pravda”)

ADUNAREA NAȚIONALĂ FRANCEZĂ A ÎNCEPUT EXAMINAREA PROBLEMEI C. D. E.

PARIS 28 (Agerpres). — În cursul după amiezii de sîmbătă, în Adunarea Națională Franceză au început dezbaterile în legătură cu ratificarea „comunități defensive europene”.

Primul a luat cuvîntul Jules Moch care a prezentat un raport în numele comisiei pentru afaceri externe a Adunării Naționale. Jules Moch a arătat că tratatul C.D.E. este în contradicție cu pactele semnate la Moscova în 1944, la Iași și Potsdam în 1945, Londra

în 1947 și 1948 — care prevăd dezarmarea și demilitarizarea Germaniei. Vorbitorul a fost furtunos aplaudat cînd s-a ridicat împotriva presiunilor exercitate asupra Franței pentru a o determina să ratifice tratatul. El a arătat că ratificarea tratatului ar duce rapid la supremația Germaniei occidentale în cadrul C.D.E. și ar intensifica cursa înarmărilor și primejdia de război. Jules Moch a declarat că comisia pentru afaceri externe a ajuns la concluzia că este necesar ca proiectul de

lege cu privire la ratificarea tratatului C.D.E. să fie respins.

În cadrul dezbaterilor ședinței de sîmbătă au mai luat cuvîntul numeroși deputați.

După cum anunță France Presse, grupul parizian al C.D.E. în frunte cu Robert Schuman, Pinay, Reynaud, Yvon Delbos fac eforturi pentru amnarea dezbaterilor, dată fiind atmosfera nefavorabilă ratificării în Adunare.

Dezbaterile continuă.

Sărbătorirea zilei de 23 August peste hotare

PHENIAN 28 (Agerpres). — La 23 August, ambasadorul R.P.R. la Phenian, Anton Tatu Jianu, a oferit o recepție în cinstea celor de a zecea aniversări a eliberării României.

La recepție au participat Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, Pak Den Ai, vicepreședinte al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, Pak I Van, Ho Men Hi, Pak Clan Ok, Kim Ir, vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri, Nam Ir, ministrul Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene.

Au mai participat la recepție personalități din viața politică, socială și economică, oameni ai culturii și artei, fruntași în producție, oameni ai muncii.

Au luat parte de asemenea membri ai corpului diplomatic acreditat la Phenian.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

BUENOS AIRES 28 (Agerpres). — Cu prilejul celei de a zecea aniversări a eliberării României, Legația R.P.R. din Buenos Aires a oferit o recepție la care au participat: reprezentanții personal ai președintelui Peron, înalți funcționari ai Ministerului Afacerilor Externe, reprezentanți ai vîșiei financiare și comerciale, personalități culturale și ziaristi.

Au participat de asemenea numeroși membri ai corpului diplomatic.

Coșuri cu flori au fost primite la Legația R.P.R. din partea președintelui Argentinei, Juan Peron, a ministrului Afacerilor Externe, Regino, a ministrului Marinei, amiral Anibal Oliveri și a altor reprezentanți ai vîșiei politice.

Guvernul R. P. Polone propune guvernului francez încheierea unui tratat de alianță și asistență mutuală

Nota guvernului R. P. Polone adresată guvernului francez

VARȘOVIA 28 (Agerpres). — Agenția P.A.P. anunță că la 25 august, ambasadorul Republicii Populare Polone în Franța, Stanisław Gajewski, a remis secretarului de stat al afacerilor externe al Republicii Franceze, Guérin de Benonville, următoarea notă:

Guvernul Republicii Populare Polone s-a adresat în repetate rînduri puterilor și țărilor interesate vecine cu Germania, și în special Franței, subliniind marea primădie care amenință pacea în cazul reînșirii militarismului german. Astăzi se fac încercări de a reînvia militarismul german sub paravanul așa-zisei „comunități defensive europene”. „Comunitatea defensivă europeană” duce în mod inevitabil la renașterea wehrmachtului sub conducerea generalilor hitlerști, favorizînd intrarea elementelor celor mai agresive și imperialiste din Germania occidentală. Ea urmărește să facă din această țară o forță militară dominantă în Europa occidentală.

Nu este pentru nimeni un secret faptul că cererile guvernante de la Bonn și forțele care le sprijină, caută să accelereze intrarea în vigoare a tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană”, nîdecum în scopuri de apărare ci numai pentru a trece cit mai repede posibil la realizarea planurilor de a cerea a Europei. În aceste planuri, care constituie obiectul declarațiilor publice ale unor personalități politice și militare din Germania occidentală, se vorbește fățiș despre cucerirea teritoriilor poloneze apusene; se vorbește despre scopuri și tendințe al căror caracter agresiv față de țările vecine cu Germania și în primul rînd față de Polonia și Franța nu poate fi pus la îndoială. O analiză lucidă a faptelor arată că așa-zisa „comunitate defensivă europeană” nu este defensivă, deoarece țările așezate în această comunitate nu sînt amenințate de nicio primădie, în afară de o singură primădie evidentă și amenințătoare și anume așezarea tendințelor revanșarde ale elementelor militariste și hitleriste din Germania.

În acest condiții, guvernele Poloniei și Franței trebuie să înțindă acțiunile care s-a pînă capăt acesteia desăvîrșind primădiile a evenimentelor și care să contribuie la întărirea securității ambelor popoare.

De aceea, în scopul întăririi securității Poloniei și Franței, precum și al securității colective în Europa, guvernul Republicii Populare Polone propune guvernului francez încheierea unui tratat de alianță și asistență mutuală, precum și începerea de tratative a amănunțite în această problemă în viitorul cel mai apropiat.

Încheierea unui tratat de alianță și asistență mutuală între Polonia și Franța ar constitui o contribuție la sistemul general european al securității colective, ale cărei principii au fost formulate în propunerea Guvernului U.R.S.S. din 10 februarie 1954, precum și în nota din 24 iulie 1954.

Întărind securitatea colectivă în Europa, tratatul polono-francez de alianță și asistență mutuală ar corespunde principiilor securității colective în întreaga lume și ideilor fundamentale ale Cartei Națiunilor Unite.

Făcînd aceste propuneri, guvernul Republicii Populare Polone consideră necesar să sublinieze că „comunitatea defensivă europeană” indiferent ce formă ar avea, ar duce la renașterea wehrmachtului, la un control total al elementelor celor mai agresive, revanșarde și hitleriste asupra statului vest-german, asupra economiei, politicii, armatei și vîșiei sale publice. Ea ar însemna de asemenea dominația acestor elemente asupra Europei occidentale. Țările care fac parte din „comunitatea defensivă europeană” vor pierde dreptul de a rezolva în mod liber treburile lor, ceea ce ar duce în ultima instanță la un nou război mondial.

În legătură cu aceasta apare pericolul ca organizatorii așa-zisei „comunități defensive europene” să împingă Franța, contrar intereselor ei naționale, pe calea care duce la un război împotriva țărilor din Europa răsăriteană.

În același timp, securitatea, pacea și independența fiecărei țări europene, indiferent de

orînduirea ei, pot fi garantate prin tratatul general european cu privire la securitatea colectivă în Europa, propus de guvernul U.R.S.S. Tratatul cu privire la securitatea colectivă ar înlesni să se reglementeze problema germană și să se redea poporului german unitatea și suveranitatea pe baze pașnice și democratice. Totodată, acest tratat ar da tuturor popoarelor un sentiment de încredere și siguranță și ar face cu puțință concentrarea eforturilor asupra construcției pașnice fără teama de o agresiune sau de vreun amestec în treburile fiecărei țări suverane.

Posibilitatea rezolvării problemelor internaționale importante prin înținerirea tratatelor a greutăților în relațiile dintre state a fost confirmată la Geneva unde în timp ce se discuta purtarea luptă se vărsa singa, a fost rezolvat un conflict politic și militar îndelungat și a aducător de multe suferințe. Reprezentanții Franței și U.R.S.S. au participat activ la rezolvarea acestor probleme.

Reglementarea pașnică a problemei Germaniei are o mare însemnătate alți pentru viața poporului polonez cit și a poporului francez. Nu este pentru nimeni un secret faptul că de hotărîrea Franței depinde acum în mare măsură alegerea căii juste pentru întărirea securității în Europa. Poziția Franței poate zădărnici refacerea wehrmachtului revanșard alți în cadrul „comunități defensive europene” cit și sub orice altă formă.

Promuîndu-se asupra acestei probleme, Polonia, însușită de prietenia față de Franța și de preocuparea pentru securitatea celor două popoare ale noastre, amintește de tradiționale legături culturale de vecuri dintre țările noastre, de frăția de arme a soldaților polonezi și francezi, de singele soldaților polonezi vîrșat în luptele grele duse umăr la umăr cu francezii împotriva cuceritorilor germani în Franța în timpul primului război mondial și în 1939-1940. În timpul războaielor de rezistență din Franța în perioada celui de al doilea război mondial, în acest important moment istoric, Polonia amintește poporului frate francez soarta groznică pe care o pregăteau celor două popoare ale noastre în timpul ultimului război al celui care era „comunitatea defensivă europeană” le-ar da posibilitatea să renască și să se întărească.

În istoria arată că securitatea, independența și importanța Franței ca mare putere corespund intereselor celor mai vitale ale Poloniei, la fel cum independența și dezvoltarea forțelor Poloniei corespund intereselor Franței.

Totmai de aceea un rol deosebit poate să-l aibă tratatul de alianță și asistență mutuală care ar uni prin noi legături popoarele poloneze și franceze.

Guvernul Republicii Populare Polone propune ca în acest tratat cele două părți să-și asume obligațiile:

- a) să nu participe la nici un fel de coaliții și să nu încheie nici un fel de acorduri care ar fi îndreptate împotriva uneia din părți;
- b) să se consulte între ele ori de cîte ori față de una din părți se iese o primădie din partea forțelor revanșarde ale militarismului german;
- c) să sprijine eforturile reciproce îndreptate spre consolidarea securității colective în Europa și spre reglementarea pașnică a problemei germane;
- d) să acorde neîmbrîtat ajutor și sprijin de orice fel celelalte părți în cazul cînd va fi atacată de trupe germane;
- e) să dezvolte colaborarea economică și culturală în scopul întăririi relațiilor de prietenie între cele două state;
- f) să-și îndeplinească obligațiile care decurg din tratat în spiritul Cartei Națiunilor Unite.

Încheierea tratatului propus de guvernul Republicii Populare Polone ar înălța legăturile care unesc Franța și Polonia, ar întări securitatea Republicii Franceze și Poloniei, contribuind astfel la întărirea securității în întreaga Europă.

Situația din Brazilia

RIO DE JANEIRO 28 (Agerpres). — United Press anunță că manifestațiile anti-guvernamentale au continuat vineri la Porto-Alegre. Populația a atacat peste 40 de instituții publice, printre care consulatul american, mai multe firme americane, filiala Băncii Naționale, sedile mai multor partide ostile fostului președinte Vargas, clădirile a trei ziare și două posturi de radio. Pagubele sînt evaluate la peste 250.000 de dolari. Poliția a arestat aproape 50 de persoane.

La redeschiderea școlilor din Rio de Janeiro s-a descompert că manifestații au devastat localul școlii americane.

RIO DE JANEIRO 28 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul din Rio de Janeiro al agenției Associated Press, poliția a arestat peste 100 persoane și a confiscat exemplarele ziarelui „Imprensa Popular”. După cum anunță corespondentul acest ziar a publicat

sub titlul „Locuitorii din Rio de Janeiro strigă plini de revoltă pe străzi: „Jos cu americanii!” un reportaj al demonstrațiilor care a avut loc în fața ambasadelor americane.

Aceeași agenție anunță că la 26 august, armata a deschis focul asupra participanților la demonstrația care a avut loc în fața consulatului american din Porto-Alegre.

RIO DE JANEIRO 28 (Agerpres). — La 27 august, Cafe Filho l-a numit pe Eugenio Jodîn în funcția de ministru al Finanțelor în locul lui Osvaldo Aranha. După cum subliniază corespondentul agenției United Press, în ultimii patru ani Jodîn a fost reprezentantul Braziliei pe lângă Banca Internațională de Reconstrucție și Dezvoltare și pe lângă Fondul Internațional Monetare de la Washington; el întreține un strîns contact cu cercurile financiare americane și este căsătorit cu o americană.

● Ziarele turcești relatează că în dimineața zilei de 25 august a sosit în portul Istanbul o escadră a flotei militare americane din Mediterana. Ziarul „Vatan”, relatează că escadră este compusă dintr-un crucișător greu, un crucișător ușor, câteva torpiloare și alte vase, în total 20 de vase. Vizita escadrei va dura pînă la 30 august.

Campionatele europene de atletism

BERNA 28 (Agerpres). — Cea de a patra a campionatelor europene de atletism a fost favorizată de un timp frumos. Spectatorii, mai numeroși ca în zilele precedente, au avut prilejul să asiste la o serie de probe drd disputate.

Cîștigînd medalia de argint la campionatele europene, Iolanda Balas, care este în vîrstă de numai 17 ani a confirmat marile sale posibilități de viitor și a arătat totodată că știe să lupte cu toată dirigența într-un concurs mare, pentru a reprezenta cu cinste culorile sportive ale țării noastre. Clasamentul final al probei de săritură în înălțime a fost următorul: 1. — Hopkins (Anglia) 1,67 m. 2. — Balas (R.P.R.) 1,63 m. 3. — Modrachova (R. Cehoslovacia) 1,63 m.

În proba de 80 m, gardul atletului sovietic Golubnicia a reperat o victorie strălucită, cîștigînd titlul de campion al Europei în timpul de 11". Acest rezultat corectează recordul campionatelor care fusese stabilit la 10" de atletul olandez Blankers Koen la 11"1/10.

Succese deosebite au reperat ieri atletii din R.P. Ungară care au cîștigat 3 medalii de aur, în cursa de 800 m, plat atletul maghiar Szentgaly a realizat timpul de 1'47"1/10 care este inferior numai cu 5 zecimi de secundă recordului mondial al lui Harbig. Atletul maghiar Foedessy s-a clăsat pe locul întii în proba de sărituri în lungime cu o performanță de 7,51 m. După o cursă aprigă de spulă maghiarul Rozsnyoi a cîștigat titlul de campion al Europei în proba de 3.000 m, obstacole cu timpul de 8'49"6/10.

La aruncarea discului italianul Consolini și-a menținut titlul cu rezultatul de 53,4 m. Atletul finlandez Landstrom a devenit campion european la săritura cu prăjina realizînd performanța de 4,40 m.

Ieri s-au desfășurat sorito probei de 200 m. plat bărbăni, în serla cîștigată de Ignatiev (U.R.S.S.) în 21"3/10, locul doi a fost ocupat de atletul român Iaric Magdaș 21"9/10.

Pentru finalele probei de 400 m. gardul s-au calificat Juhn (U.R.S.S.) 51"6/10, Lituev (U.R.S.S.) 52"3/10, Lippay (R.P. Ungară) 52"6/10, Shaw (Anglia) 52"5/10, Cury (Franța) 51"7/10, Mildt (Olanda) 51"8/10.

În calificările probei de aruncare a ciocanului cel mai bun rezultat l-a obținut atletul maghiar Csereknyesi care a aruncat 50,93 m. Atletul român Dimitrie Constantin s-a calificat pentru finală cu o aruncare de 54,29 m. Astăzi campionatele iau sfîrșit.

Finalele campionatului de înot al R.P.R.

Sîmbătă, la ștrandul Tineretului din Capitală a continuat desfășurarea finalelor campionatului de înot și sărituri al R.P.R.

Sportivii de la C.C.A., dovăduindu-se bine pregătiți, au reușit să cîștige 5 probe din cele 9 care s-au disputat în ziua cea de concursul. Maestrul sportului Vladimir Marchiuc (C.C.A.) a ieșit învingător și în proba de 100 m. fluture seniori cu timpul de 1'11". Proba de 200 m. platon seniori a revenit înnoitorilor Sunda Platon (C.C.A.) care a realizat timpul de 2'30"4/10. Maestrul sportului Felix Heitz (C.C.A.) a cucerit cel de al doilea titlu de campion al R.P.R. pe anul 1954 ieșind învingător și în proba de 200 m. bras seniori cu timpul de 2'49"3/10. Proba de 100 m. bras seniori a revenit reprezentantului asociației Progresul, Anus Roseli care a realizat timpul de 1'28"9/10. Gheorghe Cioculan (Dinamo) a cîștigat proba de 200 m. liber seniori cu timpul de 2'20"4/10. În proba de 200 m. fluture seniori Ella Lobel (Voinea) a ieșit învingătoare cu timpul de 3'31". Safețele de 4x100 m. mixt seniori și 4x100 m. liber seniori au